

ביטוינו

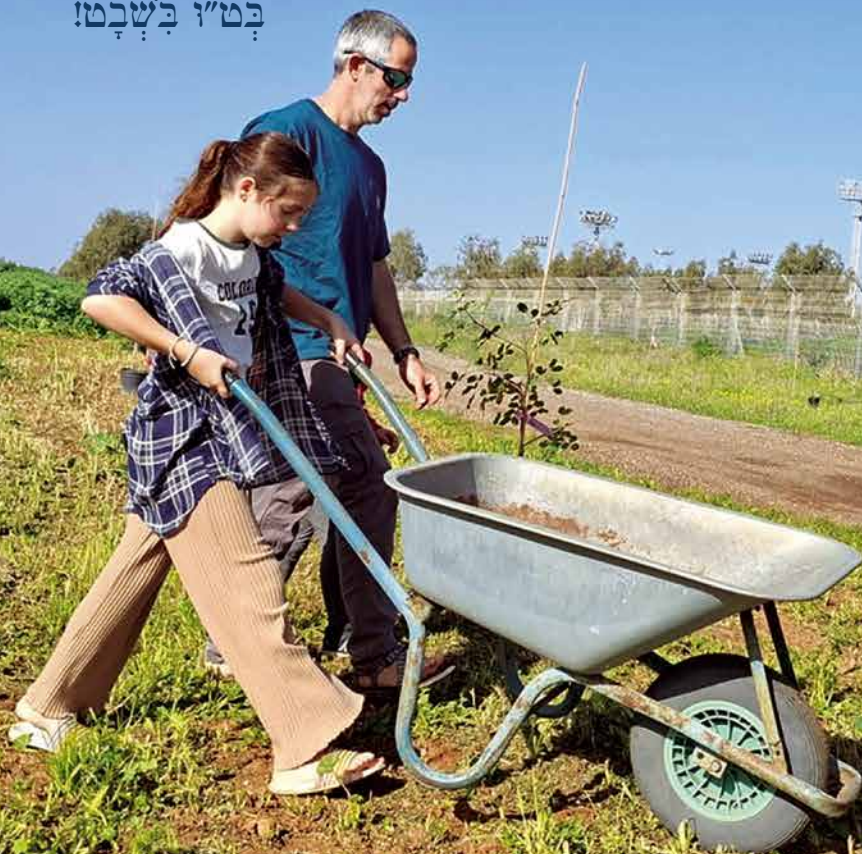
יומן שפיים | גיליון מס' 2443 | יום ו' | 6.2.2026 | י"ט בשבט, ה'תשפ"ו

כך הולכים השותלים

מילים: יצחק שנהר
לחן: ידידיה אדמון

כך הולכים השותלים:
רץ בלב ואת ביד,
מן העיר ומן הכפר,
מן העמק, מן ההר –
בט"ו בשבט!
בט"ו בשבט!

מה יהא פה, השותלים?
שתיל יבוא בכל גומה,
יער עד יפרש צלו,
על ארצנו עגומה –
בט"ו בשבט!
בט"ו בשבט!

תוכן ביטויי חן

3 משולחנו של המזכיר
ליאור עידוד

6 משולחנה של מנהלת הקהילה
גילה עינם

8 משולחנו של מנהל העסקים
עודד זמירי

9 קרן הצטיינות
אורנית שנפ

10 עדכוני מערך הבריאות
מור בירנבוים חיל

12 חינוך
סהר עינם

16 תרבות
עידן ביטרמן

18 ברכות

20 גלריה
איה פרידמן

21 לזכרו גלעד ברום

29 לזכרה יעל גוטספרונט

43 לזכרה תלמה ורהפטיג

משולחנו של המזכיר ליאור עידוד

בשלב זה הוחלט כי החזרה תהיה הדרגתית, וכי תושבי העוטף יקבלו שנת היערכות אחרונה לקראת החזרה הביתה. מטרת שנת ההיערכות היא לאפשר חזרה מדורגת ואיטית ליישובים, בטווח שבין אוגוסט 2026 לאוגוסט 2027.

בפגישה הבהרתי לנציגי מנהלת תקומה כי בכוונתי להביא את הבקשה לאישור אספת שפיים, אך טרם קבלת ההחלטה נדרשת לנו אינפורמציה נוספת. הצגתי את האתגרים הצפויים באירוח לשנה נוספת, ובהם: תחילת עבודות השיפוץ במלון והצורך בפנינו מתחם אולם התרבות, הצורך בפתיחת גן ילדים נוסף עקב מספר הילדים הגבוה, וכן מצוקת הדיוור הקיימת עבור צעירי שפיים.

במנהלת תקומה התחייבו לפעול למציאת פתרונות לכל אחד מהאתגרים שהוצגו. מנגד, הבהרתי כי רוח שפיים לא תשתנה – ונמשיך לעשות כל שביכולתנו למען חברי כפר עזה, עד לחזרתם הסופית והבטוחה לביתם.

עתיד המלון - המשך התהליך

סיכום עבודת הצוות האסטרטגי

בחודשים האחרונים פעל צוות אסטרטגי ייעודי לבחינת עתיד מלון שפיים. הצוות כלל נציגי הנהלת העסקים, הנהלת התיירות, הנהלת המלון, נציגי ציבור, מנהלים מהעבר ויועצי תיירות חיצוניים – במטרה לבחון בצורה מקצועית, אחראית ושקופה את החלופה הנכונה ביותר עבור הקיבוץ והמלון.

למה בכלל נדרש התהליך?

ענף המלונאות בישראל ובעולם עובר בשנים האחרונות שינוי משמעותי: פחות מלונות עצמאיים – ויותר ניהול באמצעות רשתות מקצועיות. הסיבות ברורות: יתרונות לגודל, שיווק, ניהול כוח אדם, רכש וניהול סיכונים.

מלון שפיים הוא נכס מצוין, אך כזה שלא עבר חידוש משמעותי בתשתיות ובחדרים מזה שנים. במתכונת ההפעלה העצמית הקיימת, מתקשה המלון למצות את הפוטנציאל הכלכלי הגלום במיקומו ובנכס עצמו – תוך חשיפה גבוהה של הקיבוץ לסיכונים תפעוליים ופיננסיים.

אילו חלופות נבחנו?

הצוות בחן לעומק ארבע חלופות מרכזיות:

1. המשך הפעלה עצמית של המלון
2. השכרת המלון לרשת אטלס
3. השכרת המלון לרשת פתאל
4. הקמת שותפות חדשה באמצעות רכישת קרקע

חברות וחברי שפיים היקרים שלום,

כמיטב המסורת, מצורף סיכום העשייה שלנו מהגיליון החולף. **זהו גיליון מיוחד, שכן לראשונה מזה תקופה ארוכה אנו נמצאים במציאות שבה אין חטופים בעזה.**

זהו רגע משמעותי עבורנו כחברה – רגע שמאפשר להתחיל באמת בתהליכי שיקום וריפוי, לחזק את החוסן הקהילתי, ולהביט קדימה באחריות, בתקווה ובאמונה ביכולת שלנו להשפיע ולעצב עתיד טוב יותר.

תיק השינוי לרמ"י - פידבק ראשון

החודש קיבלנו התייחסות ראשונה מרשות מקרקעי ישראל (רמ"י) לתיק השינוי שהגשנו. במסגרת ההתייחסות הועברו אלינו מספר נקודות לחידוד והשלמה:

- התבקשנו לחדד את נושא היחידות הקטנות (עד 55 מ"ר).
- התבקשנו להצהיר על סטטוס החברים המשייכים כחברי אגודה, השותפים בכל נכסי האגודה.
- התבקשנו לפרט בתצהירי גודל הבתים את החלוקה בין שטחי שירות לשטחים עיקריים בדירות ששטחן עולה על 120 מ"ר.
- התבקשנו להמציא אישור מברית פיקוח על זהות החברים ביום הקובע.
- התבקשנו להוסיף עותק מתוכנית הבינוי המפורטת לדף המידע התכנוני שהוגש.

כל הדרישות של רמ"י הן הגיוניות ואינן מהוות הפתעה משמעותית. אנו מטפלים בכלל הבקשות. ההבחנה בין שטחים עיקריים לשטחי שירות היא לטובתנו, שכן על שטחי שירות משולם מחיר מופחת לעומת שטחים עיקריים. ממשיכים להתקדם.

מימון - שיוך דירות

בימים הקרובים נוציא סקר לטובת נושא המימון לקראת השיוך בפועל.

מנהלת תקומה

במהלך החודש החולף זומנתי לפגישה במנהלת תקומה, במסגרתה קיבלתי סקירה מסגן מנהלת תקומה על התקדמות שיקום יישובי העוטף ועל תחילתו המתוכננת של תהליך החזרה לקיבוצים, החל מאוגוסט 2026.

כל חלופה נבחנה מהיבטים כלכליים, תפעוליים, משפטיים ואסטרטגיים, כולל סימולציות על בסיס נתוני אמת של פעילות המלון בשנים האחרונות.

ממצאים מרכזיים

- **הפעלה עצמית** - למרות שבשנים חזקות המלון הגיע למחזוריים של כ-45-50 מיליון ש"ח, המשך ניהול עצמאי מחייב השקעות גבוהות, ניסיון בקונספטים חדשים וחשיפה משמעותית של הקיבוץ לסיכונים - תחום שאין בו לקיבוץ יתרון יחסי מובהק.
- **רשתות מלונאיות** - מביאות ניסיון מוכח, יכולת שיווק, כוח קנייה, ניהול מקצועי ושיפוץ, ובעיקר: מודל של הכנסה קבועה ויציבה לקיבוץ בדמות "שכר דירה", תוך הפחתת סיכון.

המסקנה וההמלצה

הצוות הגיע למסקנה ברורה: המשך הפעלה עצמית אינו ממצה את פוטנציאל המלון ומעמיד את הקיבוץ בסיכון גבוה ביחס להשקעה. לעומת זאת, יציאה מהפעלה עצמית והתקשרות עם רשת מלונאית מקצועית במודל של שכירות ארוכת טווח מאפשרת:

- הכנסה יציבה וצפויה לקיבוץ
- מימוש פוטנציאל כלכלי גבוה יותר
- צמצום סיכונים וניהול על ידי מקצוענים
- חידוש ושדרוג המלון לרמה תחרותית
- שמירה מלאה של בעלות הקיבוץ בנכס
- גמישות עתידית ונקודות יציאה מההסכם

מבין ההצעות שנבחנו - הצעת רשת **אטלס** נמצאה עדיפה כלכלית ואסטרטגית.

מה הלאה?

לאחר המלצת דירקטוריון התיירות של שפיים להתקדם עם רשת אטלס והמלצת הצוות האסטרטגי להתקדם עם רשת אטלס, עברנו להנהלת העסקים, קיימנו דיון נרחב והזמנו את שלל היועצים וחברי הצוותים להציג את התוצרים להנהלת העסקים. גם הנהלת העסקים תמכה ואישרה את ההצעה להתקדם עם **רשת אטלס**.

במקביל, כתנאי מתלה לעסקה, מתבצעת בדיקת איתנות פיננסית חיצונית לרשת אטלס, כדי לוודא את יכולתה לעמוד בהתחייבויות כלפי הקיבוץ לאורך זמן.

לאחר הדיון בהנהלת העסקים עברנו לדיונים במזכירות, בהם הקדשנו מספר ישיבות לנושא, חברי המזכירות ריכזו שאלות שעלו מהציבור ופאנל היועצים ואנשי התיירות ענו על השאלות.

לבסוף המזכירות קיבלה שתי החלטות חשובות:

1. **החלטה ראשונה** - המזכירות תומכת בהמלצות הגופים העסקיים וצוות היועצים להתקדם עם רשת אטלס.
2. **ההחלטה השנייה** - בשל כובד האירוע וכובד ההחלטה הוחלט להוציא את כל המלצות הצוותים, ההסכם עם אטלס והדילמות הפנימיות לבחינה מקצועית חיצונית.

פנינו לחברת **דלוייט** (חברת יעוץ עסקי), שיש בה חטיבה לניהול סיכונים המתמחה בתיירות. משך הבדיקה כ- חמישה שבועות ואת תוצרי הבדיקה אנו נציג לציבור.

לקראת חודש מרץ נקיים דיון ציבורי נרחב ונציג לחברים את עבודות הצוותים, את ההמלצות, את ההנמקות ואת התפיסה העסקית לשנים קדימה.

חשוב לי לבקש מהחברים עוד טיפה סבלנות בנושא, עם סיום התהליך והבדיקות אנו נציג את הכל, באופן שקוף ובמתן תשובות לשאלות. בבקשה הימנעו משמועות, אפשרו למי שעסקו רבות בנושא להציג עבודה של למעלה משנה על נושא שחשוב לכולנו, לפני שאנחנו מאמצים לעצמנו דעה. בנוסף חשוב לי לשפוך אור על שמועה שמסתובבת - מלון שפיים הוא לא עתודת קרקע לבניה עתידית בשפיים לחברים החדשים. יש בשפיים עתודות אחרות לטובת הקצאת המגרשים העתידיים לבניית דיור קבע במסגרת תיקון 5 לתמ"א 35.

מדובר בהחלטה אסטרטגית משמעותית לעתיד הכלכלי של שפיים, ואנו מחויבים לנהל אותה באחריות, בשקיפות ובשיתוף מלא של הקהילה.

הזמנה לבית הנשיא

כפי שסיפרתי בגיליון הקודם, זכיתי לקבל בשם קהילת שפיים הנפלאה הזמנה לבית הנשיא, לקבלת הוקרה מנשיא המדינה על פועלנו.

מצורפים כאן הדברים שאמרתי לנשיא, וכן דבריו של הנשיא כפי שפורסמו בעיתון הקיבוץ. מצרף גם תמונה קטנה שלי ושל הנשיא, שביקש למסור ד"ש חמה **לרחל שפירא ולאלעד שירן**.

ובאוזן, בלחישה קטנה, אמרתי לו שחנינה - לא על הפרק בכלל...

מתוך כתבה ב"זמן קיבוץ":

את הפרק הנפלא הזה של סולידריות וערבות ההדדית של קיבוצים שאירחו קיבוצים יספרו מדור לדור, עד דור אחרון, אמר הנשיא הרצוג, "זה רגע ישראלי שאין שני לו ורגע תנועתי שאין שני לו. ברגעים כאלו אתה מבין את המשמעות של התנועה הקיבוצית".

"שעתה הכואבת של התנועה היא גם שעתה הגדולה והיפה ביותר", הוסיף הנשיא, "והיא משקפת את פניה הטובות והמאירות של מדינת ישראל בימים הללו. אנשים ונשים מופלאים, נרתמו למשימה, פתחו את בתיהם, ויותר מזה את

חברי הועדה:
רומי אזולאי,
אורי גלעדי,
נועם ארדיטי
אורי לוין

הבהרות חידודים (וסיבלוטים)

**"רוצה לישונצל? כדאי לישונצל
מצדי שתשאר עד יום ראשונצלי"**

ב. זיני

**מעבר לדירה חדשה
מותנה במעבר למסלול חבר.**

**על מנת להבטיח אחזקת דירות תקינה,
הקיבוץ מבקש **חתימה על הסכם שימוש
בדירה, ומתן צ'ק ביטחון ע"ס 8000 ₪
שיחזור אליכם בתום השימוש בדירה.****

**במעמד החתימה ומתן הצ'ק, יינתן מפתח
ע"י משרד בניין, והדירה תצולם
כפי שניתנה לדייר.**

**דירתכם למטרת מגורים עבורכם בלבד
ואין להעבירה, להשאילה, לסבלטה
או להשכירה לאף אדם אחר.**

במידה ואינכם מתגוררים בה מעל
3 חודשים, הדירה תחזור לרשות הקיבוץ.

**לא לשכוח! כיניתם את הדירה -
אנא החזירו את המפתח למשרד בניין**

ליבם, ברגע ישראלי שאין שני לו, אני
גאה בכם."

הנשיא ביקש לקיים שיחה במסגרתה
יספרו נציגי הקיבוצים על חווית
המפגש בין הקהילות, המתחים, הערכים והאתגרים
שעלו במהלך הדרך, והחברויות שנוצרו.

ליאור עידוד, מזכיר קיבוץ שפיים סיפר שזו לא
הפעם הראשונה שהקיבוץ נעתר לארח מפונים, זה
קרה כמעט בכל סבב מלחמתי. "נערכנו במהירות
להקים קיבוץ בתוך קיבוץ", סיפר עידוד, "קלטנו
450 אנשים מכפר עזה, כשנגמר המקום התחלנו
לבנות שכונות של קרווילות. לא היה להם איפה
לקבור את יקיריהם, ואנחנו נתנו את בית העלמין
שלנו. נוצרו בינינו חברויות ושותפויות. שנה לאחר
מכן, הם המשיכו לקיבוץ רוחמה, וכיום נשארו
איתנו 42 משפחות בקיבוץ. אני מודה על הזכות
שנפלה בחלקנו להיות בצד הנותן."

עד כאן הפעם, שלכם,

**ליאור עידוד
מזכיר הקיבוץ**

משולחנה של מנהלת הקהילה גילה עינים

לחברות וחברי הקהילה,

בשבוע שבו הושב לקבורה בישראל, **רן גואילי ז"ל**, החטוף האחרון מעזה - יש תחושת הקלה, שיש בה עצב כבד, ותזכורת נוספת למציאות הכואבת והמטלטלת שבתוכה אנו חיים כבר תקופה ארוכה. הלב השלים פעימה, אך המחשבות והדאגה לעתידה של המדינה, לדמותה ולאופייה, לא מרפות ועוד נכוננו לנו מאבקים לא פשוטים על ערכיה.

בתוך המציאות הזו, בולטת העקביות האנושית והאזרחית של חברות וחברים בקהילה, שבכל מזג אוויר, עתים בשקט, עיתים בכאב גלוי, הקפידו להגיע לכיכר החטופים, בשפיים, עם דגל, סמל החטופים ועם נוכחות שמסרבת להתרגל. יום אחר יום, שבוע אחר שבוע, הם מנו את ימי ההמתנה והמאבק להשבתם של החטופים, עד החטוף האחרון. נוכחות שלא וותרה, לא שכחה ולא הניחה לכאב להפוך לשגרה - חברות וחברים שהחזיקו יחד זיכרון, מחויבות ותקווה. תודה לכם ועליכם.

צילמה: אורית נוקד

לצד זה, הלב מתמלא הערכה עמוקה וגאווה על **מאה ואחד חברות וחברי שפיים, שמאז השבעה באוקטובר 2023 שירתו במילואים** בגזרות השונות, בלחימה ובמערכות תומכות. מאחורי המספר עומדים אנשים, משפחות, ימי היעדרות ארוכים, דאגה מתמדת, עומס רגשי ופיזי, והחלטת יומיומית להתייצב - שוב ושוב - מתוך אחריות, שליחות ואהבה למקום הזה. בחג החנוכה, נערות ונערי שפיים, יחד עם **חן פרג'ון** חילקו, למשרתות ומשרתי המילואים, שי (ערכה להכנת משקאות ומשקה) וברכה, מטעם צוות חיילים, בהובלת **איציק פרג'ון** לאות תודה והערכה מהקהילה.

אמשרתי המילואים - חברות וחברי שפיים,

לאזל אוקטובר 2023, נשאתם על כתפכם נטל כבד, חלקכם נשאים בו צדיין... ימים ארוכים של היעדרות מהבית, מהמסגרת והמשפחה, מתוך מחשבות עלוקה לביטחון המדינה ולחברה הישראלית כולה. לא תלינו הדברים נאורים בקול, אבל הם נכחים הילב גם כאן, בתוך קהילת שפיים.

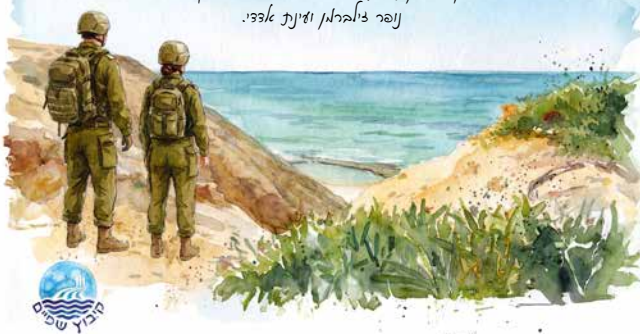
הצליח ללכת, ההתייחסות החוצרת, הווייתר האנושי והנכונות להיכנס שוב אל המרחב והסיכון - לעזרים בני הערכה ולוקה ונאווה גדולה והם לחלואים הרבה לעבר אלצות החלטה והמחשבות החלוציות. ולעזרים את פני החברה והקהילה בה אנו חיים.

בחד החנוכה, חד האור וההתחלה, אנו מבקשים אומר שהאור שאתם מביאים במעשיכם - של אומץ, אחריות ותקווה - למאיר גם כאן, בבית, ומחזק את כווננו.

למאילים לכם ימים שקטים יותר, חגרה בלוחה הביתה ובריאות בוקר ובפול.

השי המצורף הוא למחווה קטנה של תודה גדולה.

בהוקרה עלוקה ובהאזנה, וועדת חיילים, בשם קהילת שפיים
אליזבית פרג'ון (יו"ר), גלית רפאל שפירא, יולק למכה,
נפר בלברמן ועינת אצבי.

בתוך כובד המציאות הסובבת, אנו ממשיכים להחזיק שגרה קהילתית ולשתף בנעשה בימים אלה:

רענון נהלי מעבר - דירות צעירים ודירות זמניות

פגישת עבודה משותפת של נציגי ועדת שיכון (רומי אזולאי ואורי לוי) עם מחלקת תשתיות ואחזקה (עפר איפרגן, מיקי הדר ומור לוט), במטרה להסדיר ולחדד את אופן ההתנהלות בנושא מעברים בין דירות (צעירים וזמניות), ולוודא תהליך ברור, הוגן וישים, הן לדיירים והן לגורמים המלווים את המעברים; הנהלים נועדו לאזן בין אחריות הקיבוץ להבאת דירה ראויה למגורים, לבין אחריות הדיירים לשמירה על הנכס הציבורי, לצמצם אי-בהירות, למנוע חיכוכים מיותרים ולבסס התנהלות הוגנת לכל הצדדים.

ועדת שיכון ומור לוט ציינו לטובה כי מעת החלת חובת החתימה על הסכם שימוש בדירה - הדירות המתפנות

עדיין לא שלב העיצוב, אלא מרחב משותף לחשיבה, הקשבה ודמיון: להיזכר יחד, לשתף, ולזקק את הרוח, הערכים, התחושות והקולות שירכיבו את אירועי שנת המאה. מתוך המפגשים האלו תיוולד בהמשך השפה והזהות שילוו את שנת המאה, ברגישות לעבר, בנוכחות בהווה, ובמבט פתוח לעתיד.

עד כה התקיימו שני מפגשים לחברות ולחברים שנרשמו. הסדנה בהנחייתן של **ענבר עדות ואילה בריליאנט**, המביאות עמן שילוב מעורר השראה של מקצועיות, רגישות עמוקה למקום ולאנשים, ותשוקה גדולה לתהליך עצמו. הקבוצה שהתגבשה היא רב דורית, מייצגת פסיפס אנושי של קולות, חוויות ונקודות מבט, והחוויה המשותפת מלווה בתחושת מלאות והתרגשות. ניכר כי הדרך – המפגש והעבודה המשותפת – היא ערך בפני עצמו – תהליך מעמיק של דיבור והקשבה היוצר חיבור אנושי מחודש, והיא גם חוויה אישית, כמו הזמנה לעצירה, להקשבה פנימה ולבידור עצמי בשאלות של זהות ומקום. האפשרות לראות את עצמנו ואת הקהילה בעיניים רעננות הם חלק מהמתנה שהסדנה מעניקה.

קבוצות נוספות להיגוי וביצוע, בתחומים ונושאים שונים, כבר פועלות ואחרות עוד יוקמו בהמשך. ההזדמנות תמשיך להיות פתוחה לכל המעוניינים לקחת חלק ולמצא את מקומם בתהליכי החשיבה והיצירה של אירועי שנת המאה.

בכרתי עשייה פורה ומקורית

גילה עינים

למעברים חדשים, מושבות במצב טוב יותר מאשר בתקופת טרום הסכמי שימוש בדירה.

בפגישה התייחסנו לצורך בקציבת זמן (שלושה ימים), להחזרת תשובת החבר, האם מעוניין בדירה שהוצעה לו, ופרק זמן של שבועיים למעבר לדירה, ממועד החתימה על הסכם והפקדת המחאת ביטחון; לרמת הדירה הנמסרת מהקיבוץ לחברה/ה הנכנס/ת – נגרות, אינסטלציה, חשמל, אלומיניום, מערכות תקינות ותשתיות חיוניות וטיפול בליקויים מהותיים. לצד זאת הודגש כי על מפנה הדירה חלה חובה להשיבה במצב שמור ותקין, למעט בלאי סביר הנובע משימוש רגיל; נתנה התייחסות גם לחצר הדירה – הנחת מחסנים, גידור חוסם שבילים ומעברים, הנחת דק או ברזלי זווית הפוגעים בתשתיות ציבוריות ו/או בגישה אליהן – נושא שיפורט יותר בהסכם השימוש כולל חובת תיאום ואישור ממחלקת תשתיות ואחזקה וכללי אכיפה. הנהלים המפורטים יפורסמו ע"י ועדת שיכון בקבוצת הוואצאפ, ולטופס ההרשמה יוכנסו הבהרות המחייבות את הנרשמים לתור.

הגדלת מצאי דירות לחברים חדשים

עם השלמת מעבר משרדי הבנין והמיחשוב לבית אילנות ובעקבותיו מעבר המשרדים המושכרים ב"מחסן הבגדים" לשעבר, אל המשרדים שהתפנו – תחל עבודת שיפוץ המקום והתאמתו לתוספת ארבע דירות גדולות (עד 55 מ'), שעוד השנה, יועמדו למגורי חברים חדשים.

פניה לבעלי כלבים

המרחב הציבורי בקהילה הוא מרחב משותף, שבו חיים זה לצד זה ילדים, מבוגרים ובעלי חיים, וכולנו רוצים להרגיש בו בטוחים ונינוחים. דווקא משום כך חשוב להזכיר את האחריות המוטלת על בעלי הכלבים, זו המעוגנת בחוק, אך לא פחות מכך היא גם חלק מרוח הקהילה והערבות ההדדית שביסוד חיינו כאן.

הסתובבות עם כלבים במרחב הציבורי מחייבת הליכה עם רצועה ורסן, וכלב קשור במרחב ציבורי חייב להיות עם רסן. גם הקפדה על איסוף צואת הכלב היא חלק מאותה אחריות יומית פשוטה, המאפשרת לכולנו לחלוק את המרחב בניקיון ובכבוד. דברים אלו מקבלים משנה תוקף באזורים בהם שוהים הילדים – גני משחקים, מדשאות, שבילים וכיכרות. ילדים לא יודעים להבחין אם הכלב "נחמד", רגיל לילדים או "לא עושה כלום", כטענת בעלי הכלבים. השמירה על הכללים אינה פוגעת בחופש, אלא יוצרת ביטחון ומאפשרת חיים משותפים רגועים, והקפדה קטנה של כל אחת ואחד מבעלי הכלבים – תתרום למרקם הקהילתי ולשמירה על מרחב ציבורי בטוח, מכבד ונעים.

סדנת מיחוג לאירועי המאה של שפיים

ענבר עדות ניסחה בקול קורא להשתתפות בסדנא, את מהותה: "מפגשי סיעור מוחות של סיפור המיתוג של שפיים...

משולחנו של מנהל העסקים עודד זמירי

שלום לכולם,

הפעילות העסקית לשנת 2026

ב-11.02.26 נציג באספה את התקציב, תוכנית העבודה ומסגרת ההשקעות לשנת 2026.

הכנת התוכנית עמדה בסימן כניסתי לתפקיד והחלפתי של **גיל עמל** על ידי **גיא דורון**.

שני שינויים אלו בהחלט שהשפיעו על תהליך ההכנה, במיוחד לאור העובדה שהיה עלינו ללמוד את התהליך תוך כדי הכנת התוכנית. זאת הזדמנות טובה להודות לכל הצוות שליווה, עזר ותמך בנו.

בדיווח הקודם שלי נתתי ביטוי מעט מעמיק יותר לתהליך ולכן אוותר על כך בדיווח זה.

תחומי פעילות ואתגרים עיקריים

פעילות המלון

המלצות צוות העבודה הרחב נמסרו למזכירות ולאחר 2 דיונים בנושא הוחלט לפנות לגורם כלכלי גדול ובלתי תלוי על מנת שיכין לנו חוות דעת נוספת והשוואתית על העסקה המתגבשת. לאחר סיום העבודה (כ-4-6 שבועות) נמשיך בתהליך כמתוכנן. למרות שכל עיכוב בקבלת החלטות עלול להשפיע לרעה על הפעילות העסקית של המלון והיכולת לתפעל את מכללו הפעילות שלו, חשבנו כי מהלך זה יהיה נכון מכל הבחינות.

פולינד

הביצועים בשוטף הרבה יותר טובים מבשנה שחלפה. הצוות עושה מאמצים רבים להקטין הוצאות ולהרחיב את המכירות ללקוחות מתאימים. מחירי חומרי הגלם ושערי המטבע "משחקים" לטובתנו. שכרנו את שירותיו של גורם מקצועי לבחון חלופות לפיתוח עסקי מתאים למפעל וצרכיו. הגורם החל בעבודתו ונבחנו מס' חלופות שחלקן מעניינות והקשר עמן נמשך. יש להניח כי בשבועות הקרובים נדע לאן פנינו מועדות.

פארק המים

פרויקט הקמת המגלשה החדשה מתקדם בקצב משביע רצון. יעד סיום ההתקנה ואישור המתקן הוא כמובן תחילת עונת

הפעילות של שנת 2026. זהו בהחלט פרויקט משמעותי מכל בחינה שהיא, תכנונית, הנדסית, כספית וביצועית. אני מקווה שנעמוד בלוחות הזמנים ללא תקלות או בעיות מיוחדות.

יד חנה- מבנה

השובר לתשלום לרמי שולם. רכישת הקרקע לכל שטח המתחם הושלמה וניתן להתקדם בביצוע העסקה באופן חופשי. טרם נמצא המתעניין שמוכן להיכנס לעסקה בשטח ואנחנו עובדים יחד עם מבנה בניסיון למצוא מתעניין רציני. הכנו יחד עם אנשי יד חנה ומבנה את התקציב לשנת 2026. בתחילת חודש פברואר תתקיים ישיבת הנהלה בה נאשר את הדוחות הכספיים לשנת 2025 ונעסוק גם בדרכים לקידום היזמות העסקית בשטח.

ודל"ן: שפית

אנחנו מתקדמים עם תהליך בחירת משרד תכנון אדריכלי. נפגשנו עם 3 משרדים שהציגו את רעיונותיהם. אחד מהמציעים נמצא פחות מתאים ועם השניים הנוותרים נקיים פגישה נוספת ובה נרחיב בסוגיות תכנוניות, מעשיות ועסקיות נוספות ולאחר מכן נקבל החלטה על הגוף עמו נתקשר ונצא לדרך. הערכת הזמן עד קבלת היתר בניה - שנה עד שנה וחצי מהיום.

זרעי ישראל

הפעילות השוטפת נמשכת כרגיל וללא תחזיות לשינויים מהותיים. למרות זאת, לאחר שנים של ניסיונות הצליח הצוות לטפח זן חדש של זרעי פימה שעל פי כל הבדיקות יהווה הזן המרכזי והמוביל בישראל החל מהשנה הבאה ואילך. זהו זן בעל תכונות טובות בהרבה מהתכונות הקיימות ויש למה לצפות... בנוסף, אנחנו בקשר עם גוף מדעי עסקי ובוחנים חלופות שונות להתקשרות עסקית. ככל שיהיו התפתחויות נדווח.

חקלאות עסקים

קיבלנו את היתר הבניה להקמת מתקן פוטו וולטאי לקירוי מגרש החניה של 7200. אנחנו מגבשים כרגע את הצעות המחיר לפרויקט כולו. לאחר סיום נצא למכרז קבלנים וניגש לביצוע. ההערכה היא כי במהלך 2026 נתחיל להקים את הפרויקט.

עודד זמירי

שנה שלישית של קרן הצטיינות יוצאת לדון ואנו שמחים ונורגשים לפתוח שנה נוספת להענקת מלגה למצטיינים.

קרן הצטיינות

אורנית שנפ

- את כלל הזכויות והחובות של מבקשי המלגה.
- קבלת המלגה תינתן אחת לשנה ותיבחן כל שנה לגופה.
- מקבלי המלגה יתבקשו במהלך השנה להעביר פעילות כתרומה לקהילה.
- לאחר קבלת המלגה יפורסמו שמות המקבלים בביטוינו יחד עם הצגה אישית.
- **סכום בסיסי למלגה:** עד 3000 ש"ח לשנה.

• **קבלת המלגה תנתן עד שנתיים.**

בקשות חריגים

- בכל שנה ייכנסו למלגה בין 1-2 מצטיינים שיוגדרו כמצטיינים מיוחדים, ויוגדרו כאירוע חד פעמי. בידי הועדה לבחור מי הם. הזכאים.
- המלגה ניתנת למגיש, לאחר הגשת הטפסים, ראיון אישי, קבלת תשובה, והעברת פעילות כתרומה לקהילה.

- פעילות ועיסוק של 4 פעמים בשבוע לפחות, בתחום ההצטיינות.
- כתיבת מכתב בקשה והצגה אישית בראיון אישי (את הטופס ניתן לקבל במייל, לאחר הגשתו יזומנו לראיון).

הרכב הצוות

- **ליאור עידוד** - מזכיר, **אורנית שנפ** - יו"ר, **יפעת גולן**, **לימור ניר**, **יובל נהון** - נציגת ציבור.

נהלים והסדרים

- פנייה במכתב בקשה למייל kerenshefayim@gmail.com ובו מפורטת הבקשה לקבלת מלגה, כולל המלצה ממקום ההצטיינות.
- לאחר אישור חברי הצוות יזומנו המצטיינים להצגת ההצטיינות בפני הצוות.
- החלטת הצוות תימסר בכתב ותכלול

קיבוץ שפיים רואה לנגד עיניו חשיבות רבה לעודד למצוינות בתחומים שונים, לאור זה הוקם צוות לפני 3 שנים, שמטרתו לראות ולהראות את המצוינים שבקרבינו, על ידי הענקת מלגת עזרה, ציון בביטוינו והעלאת המודעות והחשיבות להצטיינות באירועים שונים. הצוות גיבש קריטריונים, נהלים והסדרים לקבלת המלגה:

קריטריונים למלגת בסיס

- עיסוק מקצועי במסגרת קבוצה רשמית, לימודי הצטיינות או עסק זעיר (לא חוג, קבוצת ספורט, איגוד, מוסד, מקהלה, ריקוד ועוד).
- טווח הגילאים לקבלת מלגה נוער מגיל 13 (כיתה ז') ועד גיל 25
- התמדה במסגרת ההצטיינות של 3 שנים לפני מועד ההגשה
- השתתפות באירועי שיא (מופעים, ליגה, תחרויות וכיו"ב)

בשנת 2025 הגישו לוועדה 9 מועמדים את בקשתם לקרן לקבלת המלגה 6 מועמדים עמדו בקריטריונים וקבלו את סכום המלגה. שמחים להציגם:

אביה מלכה ג'ודו

מתאמנת ומאמנת במכבי הרצליה. במסגרת התרומה לקהילה קיימה פעילות לילדי המועדונים.

אלמוג לוינסקי תראטלון

מתאמן בקבוצת "The Buttons".

ענבר גבאי ג'ודו

מתאמן ומאמן במכבי הרצליה. במסגרת התרומה לקהילה קיים הרצאה ופעילות לדור השני.

שירה שגב נוקד בדמינטון

מתאמנת בהרצליה, אלופת הארץ ולוקחת חלק בתחרות בעולם והשנה הגיעה להיות מקום 11 בעולם. במסגרת התרומה לקהילה קיימה פעילות חשיפה לתחום עם בנות כיתה ג' במועדונים.

מיכאלה דור צידון מוסיקה

מנגנת על כלי נשיפה בסון, לומדת בבית ספר תלמה ילין לאמנויות בגבעתיים. בתוכנית טיפוח מחוננים ומצטיינים במוזיקה של משרד החינוך במרכז למוזיקה בירושלים ובתכנית טיפוח התזמורת הפילהרמונית הצעירה המורכבת מ-110 הנגנים הבולטים בישראל. במסגרת התרומה לקהילה קיימה יום חשיפה בקונסברטוריון המועצה.

אדווה לוינסקי ג'ודו

מתאמנת בקבוצת אפון בגביע האיגוד בנובמבר זכתה במקום הראשון. במסגרת התרומה לקהילה קיימה פעילות בימי מחנה פסח לילדי כיתות א'-ו'.

מנהלת מערך הבריאות מור ברנבוים חיל

התרמת דם

בסוף חודש דצמבר התקיימה התרמת דם בקיבוץ. תודה רבה לכל מי שהגיע, תרם ולקח חלק במעשה החשוב הזה. כל תרומה היא עולם ומלואו, ויחד הצלחתם להציל חיים ולחזק את תחושת הערבות ההדדית והאחריות הקהילתית שמאפיינת את הקיבוץ שלנו.

תיאום תורים לד"ר ירון לנדאו

ניתן לתאם תורים לד"ר ירון לנדאו, המתמחה במרפאה שלנו. ד"ר לנדאו עובד בצמידות עם ד"ר ולדמן, ובכך מתאפשר ליווי מקצועי משותף והתייעצות גם במקרים מורכבים. עבור המטופלים מדובר ברווח כפול – גם טיפול יסודי ומקצועי וגם חשיבה משותפת ומעמיקה לטובת התאמת הטיפול הטוב ביותר. נשמח לעמוד לרשותכם בתיאום ובהכוונה.

טיפול שיניים

סנסוד טיפולי שיניים

נזכיר כי החל מינואר 2026 גובה הסבסוד עבור טיפולים במרפאת השיניים עומד על 70% וזאת בהתאם להחלטות הקיבוץ.

עדכוני צוות במרפאת השיניים

מיכל גז, סיינת רופא השיניים, סיימה את עבודתה במרפאת השיניים. אנו מודים לה מקרב לב על הזמן, ההשקעה והמקצועיות שליוו את עבודתה לאורך התקופה.

בימי רביעי תחליף אותה אורית כהן – סיינת בעלת ותק וניסיון. אנו מברכים על הצטרפותה לצוות. בנוסף, אנו ממתנים לחזרתה של ד"ר קים גפני מחופשת הלידה. עד אז, מחליפה אותה ד"ר דורית יוספי אבגן המקסימה, ואנו שמחים על נוכחותה ועל תרומתה למרפאה ולטיפול במטופלים.

אירוע סוף שנה למטופלים הסיעודיים

לקראת סיום השנה התקיים אירוע הוקרה מיוחד למטופלים הסיעודיים של הקיבוץ, במטרה לעצור לרגע, לומר תודה ולהביע הערכה עמוקה לעשייה היומיומית, המסורה והרגישה שלהם. האירוע התקיים במלון שפיים באווירה מכבדת, נעימה ומפנקת. אנו מבקשים להודות למלון על האירוח, ההשקעה וההקפדה על כל פרט שתרמו להצלחת הערב.

במהלך האירוע הוקרן סרטון מרגש במיוחד, שבו משפחות המטופלים אמרו תודה אישית למטופלים הסיעודיים על הליווי, הדאגה והמסירות לאורך השנה. הסרטון עורר התרגשות רבה והיווה ביטוי כן ומשמעותי לקשר האנושי העמוק שנוקם בין המטופלים למטופלים ולבני משפחותיהם.

אנו מבקשים להודות מקרב לב למטופלים הסיעודיים על עבודתם החשובה, הרגישה והבלתי מובנת מאליה. תרומתכם לאיכות החיים, לביטחון ולרווחה של חברי הקהילה מוערכת מאוד, ואנו מודים לכם על ההשקעה, האחריות והלב הגדול שאתם מביאים עמכם בכל יום.

החזרים עבור תרופות כרוניות

נזכיר כי הקהילה מסבסדת תרופות כרוניות הנמצאות בסל הבריאות. חבר/ה הצורכים תרופות כרוניות הכלולות בסל הבריאות יהיו זכאים להחזר עבור הסכום העולה על **300 ₪ לרבעון לחבר/ה**, ועד לסכום השווה **לתקרת ההשתתפות של קופת חולים כללית**. לצורך קבלת ההחזרים, אנא הקפידו להגיש קבלות אחת לרבעון.

פעילות חדשה - משחק הקלפים האיטלקי "סקופה"

לאחרונה נפתחה פעילות חברתית מהנה ומעוררת עניין בהנחיית **כריסטיאנו ונציאנו** - משחק הקלפים האיטלקי האהוב סקופה. מדובר במשחק מלא אסטרטגיה, צחוק וחיבור חברתי, שמתאים גם למי שמתנסה בו לראשונה וגם לבעלי ניסיון.

הפעילות מתקיימת בימי חמישי בשעה **16:30**, באווירה קלילה ונעימה, וההשתתפות **ללא עלות במועדון ותיקים**.

מוזמנים ומוזמנות להצטרף, להכיר אנשים חדשים ולהינות מזמן איכות - המעוניינים יכולים להירשם ישירות דרך כריסטיאנו.

סדיות ודיסקרטיות

ברצוני להדגיש בפני הקהילה את מחויבותי המלאה לסודיות ולשמירה על חיסיון מידע רפואי. צוות המרפאה אינו יכול לשתף אותי במידע רפואי אישי, ולכן איני מודעת לדברים שאינם מובאים לידיעתי, ואיני יכולה לבדוק או לסייע בהם ללא שיתוף מפורש.

במידה ומישהו או מישהי מעוניינים בעזרתי או במעורבותי, אנא פנו לצוות הרפואי ובקשו את שיתופי, או פנו אליי ישירות ושתפו אותי. אשמח להיות לכם כתובת.

שלכם,
מור

עדכון בנושא כתרים - זרקוניה וחרסינה

עד כה, במרפאת השיניים סובסדו כתרי חרסינה, בעוד שכתרי זרקוניה לא נכללו במסגרת הסבסוד. עם זאת, בשנים האחרונות חל שינוי בהגדרה המקצועית והמקובלת בתחום רפואת השיניים, ולפיו כתרי זרקוניה אינם נחשבים עוד כטיפול אסתטי, אלא מהווים כיום **סטנדרט טיפולי מקצועי ומקובל**. לאור שינוי זה, ומתוך רצון להתאים את פעילות המרפאה לסטנדרטים הרפואיים העדכניים ולרמה המקצועית הנהוגה בשוק, הוחלט כי:

- כתרי זרקוניה ייכללו במסגרת הסבסוד, בהתאם להחלטות הקיבוץ.
- מחירם של כתרי הזרקוניה (ללא סבסוד) יהיה בממוצע הקיים במרפאות בארץ.
- שימוש בכתרי חרסינה יתבצע רק במקרים שבהם קיימת **התוויה רפואית מפורשת** ועל פי החלטת הרופא המטפל.

צפי לעדכון מחירים במרפאת השיניים

ברצוננו לעדכן כי קיים צפי לעדכון מחירים במרפאת השיניים החל משנת **2027** וזאת במטרה להתאים את פעילות המרפאה למחירי השוק ולסטנדרטים המקצועיים המקובלים. עדכונים נוספים יימסרו לקהילה מבעוד מועד ובשקיפות מלאה.

טיפולים רגשיים - החזרים וזכאות

נזכיר כי קיימת זכאות להחזר עבור טיפולים רגשיים: **80 ₪ לטיפול ועד 30 טיפולים בשנה לחבר/ה**.

על מנת לאפשר טיפול יעיל ומהיר בבקשות להחזר, חשוב להקפיד על הדגשים הבאים: הגשת קבלות בסוף כל חודש, צירוף תעודת מטפל מוסמך, ציון שם המטופל/ת והמטפל על גבי הקבלה, מספר הפגישות בכל קבלה, וכן יש לשמור על הקבלות לצורך מעקב לאורך השנה.

אנא הקפידו להגיש החזרים עבור עד 30 פגישות בלבד.

עובדת סוציאלית קלינית בקיבוץ

שמחים לעדכן כי **הדס שולדר**, עובדת סוציאלית קלינית ומטפלת זוגית-משפחתית, הצטרפה לאחרונה לעבודה בקיבוץ ותתחיל לקבל מטופלים בקליניקה שבמתחם הבריאות בימי שני.

הדס בעלת ניסיון רב בתחום בריאות הנפש, עם התמחות בעבודה במרפאות טראומה. היא מטפלת בילדים, בני נוער, מבוגרים ובגיל השלישי, בטיפול פרטני וזוגי. עבודתה משלבת גישות רגשיות שונות se חיבור לגוף, CBT, EMDR, סביב נושאים של משברי חיים, דיכאון, חרדה, אובדן וטראומה או כל דבר שמאתגר אותנו ביומיום שלנו. המפגשים מתקיימים באופן פרטי. עצם הימצאות הקליניקה בקיבוץ מאפשרת נגישות, קרבה וזמינות ואנו רואים בכך משאב קהילתי חשוב וממליצים להיעזר בו בעת הצורך. ליצירת קשר: 054-2297929 הדס.

מנהל החינוך
סהר עינים

דצמבר-ינואר בגיל הורן

נהלי פתיחת / סגירת גנים

פתיחת יום

גנים רעות וחצב

- גננת או מובילה (מספר 2) נמצאת.
- לפחות שתי נשות צוות מוכרות.
- לא יותר מיומיים רצופים של 3 נשות צוות בלבד.

פתיחת יום

גני 0-3, רימון ונרקיס

- גננת או מובילה (מספר 2) נמצאת.
- לפחות שתי נשות צוות מוכרות.
- לא יותר מיומיים רצופים של 2 נשות צוות בלבד.

סגירה בהקמה

גנים רעות וחצב

- אין מובילה בגן.
- פחות משתי נשות צוות מוכרות.
- לא עושים הקמה עם פחות מ-3 נשות צוות.

סגירה בהקמה

גני 0-3, רימון ונרקיס

- אין מובילה בגן.
- אין אשת צוות מוכרת.
- לא עושים הקמה עם פחות מ-2 נשות צוות.

חנוכה

במהלך החג הזמינו הגנים את ההורים או הסבים להדלקות נרות מסורתיות עם הילדים. הייתה התרגשות גדולה לקראת הטקסים ובמהלכם. תמיד משמח ומעודד לראות את הערבוב הדורי בשבילי ובגני המערכת.

שיפוץ כלני

באופן חריג נולדו ונרשמו השנה מעט ילדים לבית התינוקות. המשמעות היא שלא נפתח השנה את בית התינוקות תמר וכל הילדים ייקלטו בכלנית. כדי להתאים את הגן לקליטה של 17 ילדים, שיפצנו קצת את הפרגולות בחצר, בנינו מרפסת חדשה,

תקופת החורף מזמנת לנו את האפשרות לבלות עם הילדים בשלוליות, לצפות בגשם נופל מהשמיים אל הארץ ולפגוש את פריחת הנרקיסים. כמו כן, אנו נמצאים בנקודת האמצע בשנת הלימודים ועוסקים בבחינה עצמית ובהתאמות נדרשות להמשך השנה.

מנהלת חדשה למערכת הגיל הורן

לאחר חשיבה רבה וחיפוש ארוך ולא מתפשר, אנו שמחים לבשר שמצאנו מנהלת חדשה ומרשימה מאוד למערכת שלנו. שמה **היאלי** והיא מנהלת כיום את מערכת הגיל הורן בקיבוץ מעגן מיכאל וחברת קיבוץ שם. לא נרחיב במילים כדי לאפשר לה להציג עצמה בזמן הנכון, רק נגיד שמדובר במנהלת מנוסה שמסיימת קדנציה ניהולית שניה במערכת גדולה משלנו.

היאלי תתחיל להגיע באופן חלקי במהלך חודש יולי כדי להתחיל ולהכין את השנה הבאה ובמהלך חודש אוגוסט תתחיל לעבוד באופן מלא. **נאחל להיאלי המון בהצלחה!**

כוח אדם

נושא כוח האדם ממשיך להיות הנושא המרכזי בו אנו עוסקים לאורך השנה. המצוקה בכל הארץ משפיעה גם עלינו ואנו מתאמצים מאוד לאתר ולהביא כוח אדם איכותי לטווח ארוך.

באופן יחסי מצבינו טוב. אנו מחזיקים מכסה מלאה עפ"י התקן של התנועה הקיבוצית אך כל מחסור, מחלה, חופשה או אירוע משפחתי של כל אשת צוות, הופכים לאירוע מורכב בסידור העבודה. ככל שעובר הזמן אנו לומדים ומבינים שהמשמעות של שחיקת כוח האדם ושל עבודה בצמצום פוגעת לא רק באיכות העבודה שלנו, אלא גם בביטחון של הילדים. מתוך תפיסה זו, ישבנו יחד עם הגננות ובנינו **נהלים ברורים למינימום הנדרש כדי לפתוח גם בצורה בטוחה**. הנהלים מצורפים פה וישלחו גם בקבוצות ההורים.

התקציב החדש לשנת 2026 הביא עימו דרישות חדשות ואנו נאלצים להיפרד מחלק מנשות הצוות המשלימות שעבדו איתנו לאחרונה. מערכת הגיל הורן מתוכננת באופן מאוזן השנה מבלי לפגוע תקן יחס החניכה של התנועה הקיבוצית. משום כך, יהיה מספר שינויים בכוח האדם בשבועות הקרובים.

ביקור של משרד החינוך ומנהלת המחוז בגני הילדים שלנו

ה-גננות!

אילנית וגיל, איילת וקרן, שימירית וגלית. ש, מלכה וגלית. ג, אילאיל והגר - אין כמוכן בעולם. מרגע שתמור סיימה תפקידה הגננות שלנו מגויסות לחלוטין ועושות מעל ומעבר כדי לסייע למערכת להמשיך ולפקד ברמה גבוהה ובאיכות מרשימה. **תודה רבה לכולכן!**

סהר עינים

חפינו את החלון הגדול בוויטרינה ועטפנו את החצר ביריעות ברזנט שיאפשרו שימוש גם בחודשי החורף. הגן הותיק זכה למראה חדש בחזית המערבית וכולנו מתרגשים מאוד.

שיחות אמצע

חודש ינואר מזמן לנו את ההזדמנות להיפגש עם ההורים לשיחות אמצע, להקשיב, להשמיע, להתאים ולהתקרב. כל גן וכל גננת מקיימת שיחות אישיות עם כלל הורי הגן ומבצעת את ההתאמות הנדרשות בהתאם. בנוסף, זו הזדמנות לקיים גם שיחות חתך עם הצוות של כל גן וכך תעשה כל גננת בצוות שלה. כך אנו מחדדים, משייפים ומתאימים את עצמינו מחדש בהתאם לשינויים המתחוללים בשטח.

הזכרות והנשרות

במהלך ינואר קיימנו ערב למידה עם המדריכה הפדגוגית שלנו, **איילת מוצ'י**. המפגש עסק בזמן, מרחב וארגון קבוצתי. במהלך הערב איילת הציגה את הנושא והגדירה קווים כלליים ואז התחלקו הצוותים לפי גילאים ועשו עבודה פנימית על דוגמאות המבטאות את החומר הנלמד.

במקביל, התחלנו לעבוד בפורום הגננות על התיאומים הפדגוגיים בין הגנים השונים ובין שני הגנים המקבילים. תיאום זה חשוב מאוד ויאפשר לנו ליישר קו באופן מסודר במגוון רחב של נושאים מתוך סדר היום.

הרשמה לשנת תשפ"ז

ב-19.1 החלה ההרשמה לשנה הבאה במערכת שלנו. הורים רבים כבר נרשמו לגני משרד החינוך (3-6) ולכיתה א'. לאחר שתסתיים ההרשמה נוכל לפתוח ולאפשר גם להורים מחוץ לשפיים לרשום ילדיהם לשנה הבאה, בתנאי שיהיה מקום. מועד סיום ההרשמה הוא ב-8.2.

שבוע החינוך

במהלך שבוע החינוך בחרו הגננות לקיים תערוכה נוסטלגית של שחזור תמונות מן העבר. **גיל ואילאיל** לקחו על עצמן להוביל את הפרויקט. במהלך חודש ינואר שלחו לנו הורים המון תמונות של עצמם או של ילדיהם מתקופת הגיל הרך. בנוסף, גיל ואילאיל אספו תמונות מהארכיון. כל גננת קיבלה מספר תמונות לשחזור וכל גן הצטלם גם בתמונה קבוצתית. התערוכה תוצג על גדרות הגנים ביום שישי 6.2.26.

ביקור מנהלת המחוז במשרד החינוך

בסוף החודש מתקיים ביקור גדול וחשוב של משרד החינוך ומנהלת המחוז במועצה אזורית חוף השרון. מבין הגנים בהם בחרו לבקר נבחרו שני גנים שנמצאים בשפיים: האחד גן חופים, גן התקשורת הראשון במועצה שהוקם פה אצלנו והשני גן רעות, שם ילמדו נציגי המשרד על שיטה הקיבוצית ועל חצר הגרוטאות מהמומחית שלנו - **גיל ליואי. כבוד גדול לגיל ולמערכת שלנו!**

מנהל החינוך בנעורים חן פרג'ון

סיכום חנוכה ופתיחת חודש "הקהילה שלי" בנעורים

פיתות בטאבון ובניית פינות מחנאות בהובלת קבוצת "פקאן".

הפנינג בקפה

שמחנו לארח אתכם בעוד חמישי שמח בקפה הבית. מזמינים אתכם להמשיך להגיע אלינו במהלך השבוע. מכינים לכם עוד הרבה הפתעות להמשך השנה.

חג נוער

אחרי תקופה ארוכה של חשיבה, כתיבה, חזרות, הקלטות, צילומים הוא הגיע! מופע מקורי ומצחיק שנכתב על ידי הצוות והילדים על החיים בקיבוץ. תודה לכל מי שהגיע לפרגן ותודה ענקית לילדים ולצוות על כל ההפקה הגדולה מקצה לקצה.

סיכום חופש חנוכה

בשמחה גדולה סיכמנו את חג האור והשמן - חופש חנוכה, שהיה גדוש בפעילות, עשייה וערכים.

החופש נפתח בפעילות יצירת נרות מיוחדים.

ערב "חנוכיאדה": ערב שיא סוחף שכלל משימות היתוליות בקבוצות, שירים וריקודים.

ערבות הדדית ברוח החג

כל שכבת הנעורים יצאה ליום התנדבות ב"לקט ישראל". נסענו לחווה בראשון לציון, ואחרי הסבר על העמותה יצאנו לשדות לקטיפ ושתילת קולורבי.

שנת מצווה

קבוצת "פקאן" (שכבה ז') ארחה את הסבים והסבתות למפגש מרגש שכלל פעילות חברתית בהובלת הילדים, ברכות, הדלקת נרות ומטעמים מכל בית.

יום הפנינג מושקע

לכיתות א'-ו' ו-ז'-ח' בהובלת המד"צים המעולים שלנו. תודה ענקית לכל הילדים על ההתגייסות, ההשתתפות והאנרגיות הטובות!

חודש ינואר בסימן "הקהילה שלי"

במהלך החודש אנו עוסקים בקהילת שפיים, הן בפעילויות השגרה והן באירועי השיא:

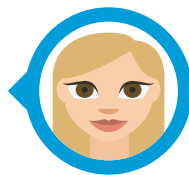
"בית כולל"

כבכל שנה לקראת סיום המחצית, קיימנו את שבוע "בית כולל". המטרה היא להעניק לילדים טעימה מחוויית הלינה המשותפת בקיבוץ. הנעורים הפכו לבית הילדים לכל שעות היממה: שינה משותפת, ארוחות בוקר וערב (כולל בישול משותף), יציאה לבית הספר וחזרה לפעילות אחה"צ. אנו שמחים לראות השתתפות גבוהה ומעורבות נהדרת של הילדים גם השנה.

שבת של פעם וס' בשבט קהילתי

אירוע ירוק ומשמח באזור המאגר הדרומי, בשיתוף עידן ביטרמן וצוות החג. מה עשינו: שתילה וטיפוח היער החדש,

מנהלת החינוך א' - ו' לילך מלכה

עדכוני חינוך חברתי

- דוא"ר א+ו - מפגש עם מועדון יום א - ותיקי הקהילה
 - ריקוד כיתות א+ו במסיבת חנוכה קהילתית
- בנוסף, חלק מהמדריכים יזמו נסיעה לבית ספר ויצמן בכדי לראות את הילדים במופע חנוכה. ההתרגשות, השמחה והגאווה אצל הילדים כאשר הם ראו את המדריכים בקהל הייתה זהה לגמרי היה משמעותי עבור שני הצדדים.

שבוע החינוך

בתחילת פברואר מתקיים שבוע החינוך - מרחבי המועדונים יפתחו ביום שלישי 3/2 ואנו מזמינים את הקהילה לבוא ולקחת חלק בחוויה.

תחומי עניין

אנחנו מנסים להרחיב ולגוון לתחומים נוספים. במידה ויש אנשים בקהילה המעוניינים לשתף איתנו פעולה מוזמנם ליצור עימי קשר.

תחילת השנה האזרחית היא נקודת אמצע עבורנו בשנת הלימודים. המדריכים והילדים כבר נכנסו לשגרת העבודה, הפעילויות וביישום התכניות שנבנו, החיבורים מתחזקים, הקשרים עם הילדים מתהדקים ויש תחושה טובה של עשייה, מעורבות, שיתוף ואמון מצד ההורים.

במקביל זו היא נקודה בה אנחנו בוחנים את עצמנו ואת תפקוד המערכת, ומתבצעות התאמות בתחומים השונים, לתקציב חדש (תקני כח אדם, השקעות, הוצאות אחזקה), המביא עימו דרישות מיידות לעמידה ביעדים שנקבעו.

חופש חנוכה

החופש היה מלא בעשייה, שיתוף פעולה וחוויות טובות - נבנתה תכנית מגוונת המותאמת לגיל ולאופי הקבוצה: משחקים ברחבי הקיבוץ, טיולים לשמורה, פעילויות יצירה, פעילות מדעים שהעבירו בני הנעורים ופעילויות משותפות עם הקהילה - שהיו חשובים ומשמעותיים לילדים ולצוות:

- דוא"ר א+ב - הדלקת נר משותפת עם ההורים
- דוא"ר ג+ד - הדלקת נר ופעילות משותפת עם הסבים

שבוע חינוך 2026

31/01 - 07/02

יום א' 01/02 "די להרם" מפסיקים לשתוק שעה: 10:00 מיקום: קיבוץ גליל מנחה: מנחם אלדר	יום א' 31/01 "שבת של פעם" שעה: 10:00 מיקום: קיבוץ גליל מנחה: מנחם אלדר
יום ב' 04/02 ערב לצוותי החינוך בסגנון "TED" שעה: 16:30 מיקום: מנחם אלדר	יום ג' 03/02 פעילות הורים ילדים שעה: 16:30 מיקום: מנחם אלדר
יום ד' 06/02 תערוכת גיל הרך שעה: 18:00 מיקום: רחבי פ. גליל	יום חמישי 05/02 הפנינג בית קפה שעה: 16:00 מיקום: קפה גליל
	יום א' 07/02 חג נוער שעה: 18:00 מיקום: מנחם אלדר

מנהל התרבות עידן ביטרמן

שנת המאה

טרומבון, **יעלה הראל לוי** - חליל צד, **הראל בראון** - סקסופון טנור, תודה **לעמית ריף** שניצח על ההרכב | תודה רבה **לבל עינם** ומור **מנדלר** על כריאוגרפיה לריקוד כיתות א' | תודה **לרומי צור, רות דוש, רונה שנדואן וגילי שפירא** על כריאוגרפיה לריקוד כיתות ו'.

תודה **לגליה ליבמן** על יצירת החידון בסגנון חדר בריחה ולכל המשתתפים בחידון. במקום השלישי הגיעו **חיה ותהל שילה** שיזכו בשובר לגולדה. במקום השני **משפחת ווינטרוב** שיזכו גם הם לשובר לגולדה. ובמקום הראשון **משפחת גוטמנוביץ'** - **שחר ליאור והילדים** שיזכו בארוחה מפנקת בפיור. תודה לכל מי שהגיע לציין את החג בקהילה.

ט"ו בשבט

בסוף החודש נקיים אירוע נטיעות לכבוד ט"ו בשבט, נתכנס ביער משקי לטיפול בעצים שנטענו בשנה שעברה ולנטיעת עצים חדשים.

שנת המצווה (**קבוצת פקאן**) יחנכו פינת מחנאות באותו היער וצפוי לנו בוקר של עבודה, מוזמנים להגיע עם מרץ.

החודשיים האחרונים הוקדשו בעיקר לתכנון ולעבודה על שנת המאה של שפיים.

בחודש נובמבר האחרון שפיים הייתה בת 99 ותיכנס לשנת המאה שלה.

כינסנו מספר פורומים לדיון, סיעור מוחות והעלת רעיונות לשנת המאה ומספר צוותים כבר התחילו לעבוד על פרויקטים שייצאו לפועל. חלק נמצאים בשלבים מתקדמים, חלק ממש בהתחלה וחלק מהפרויקטים עתידים להתניע בתקופה הקרובה.

אחת המטרות המרכזיות שלנו היא לערב כמה שיותר חברים בעשייה. חשוב לי לציין שאם אתם עדיין לא לוקחים חלק אתם מאוד מוזמנים!

מעת לעת אני אוציא קול קורא לפרויקטים שיוצאים לפועל ואשמח מאוד שכל מי שמעוניין ישתתף, יש לנו שנה שלמה ואם יש לכם רעיונות משלכם שעדיין לא הצעתם אשמח לשמוע, לחבר ולהרחיב את הפרויקטים הקיימים ובמידת הצורך גם להוסיף.

חנוכה

בדצמבר קיימנו פעילות לחנוכה בבית המלאכה והדלקת נרות קהילתית באולם תרבות.

אני רוצה להודות לכל מי שלקח חלק: **ליובל שפירא, ינון ירדן ואריאל פוטש** על הפעילות בבית המלאכה, היה נהדר! | תודה רבה **עידן מלחי** על הנחיית הערב בכישרון רב | תודה רבה ללהקה שליוותה את הערב: **תומר אלון שנדואן** - שירה, **מלודי שלו** - גיטרה, **ניתאי בסיס** - גיטרה, **נועם ונציאנו** -

מועדון יום

רחל גיל
ושושי רחנמל

גורליות בשבריר שניה. התרשמנו מאוד מאישיותו המגוונת של ד"ר סופר, המחפש תמיד מצבים מאתגרים. לצד עיסוקו ברפואה ובטראומה, הוא רוכב על אופניים, מתעניין במוסיקה ורוקד. איש מיוחד במינו!

ארחנו את **שירי גלברזון**, יוצרת ומופיעה בתאטרון, מחול וקרקס, מורה ומנחת יוגה ותנועה. שירי ריתקה אותנו באישיותה, בפתירות שלה לדבר על חייה, על הלבטים שלה, על רצונותיה ועל השגיה, על היוזמות הבלתי נלאות שלה לאתגרים מרשימים. פשוט מדהימה!

ארחנו את **אלינור ואווה** ביחד עם **מירב ושני**, שתיהן פוסט־טראומטיות וזכאיות לכלבי סיוע: כלבי שרות. אלינור, מנהלת העמותה ואווה (שבעלה זכאי לכלב סיוע) הסבירו על העמותה, תפקידה, ההצלחות שלה בעזרה לזקוקים לכלב סיוע. מירב, שהגדירה עצמה כרבת קשיים, תארה באומץ לב את מה שהיא עוברת בחיי היום יום שלה, וכיצד הכלב הטיפולי עוזר לה. **שני**, ניצולת נובה, תארה את שקרה לה וההתמודדות שלה עם הטראומה שחוותה, ואיך הכלב הטיפולי מסייע לה להתגבר על קשיים. אווה, שבעלה אובחן בפוסט טראומה, תארה את חיי המשפחה כולה (חיים במעלה גלבוע) סביב קשיי האב, והשותפות של הילדים והכלב בשיקומו. זה היה בוקר מרגש ונוגע ללב. נשארנו נפעמים!

אנחנו ממשיכים להיפגש בימי ראשון כל שבוע. עברנו למועדון לחבר החדש בבית ראשונים. מתרגלים לאט לבית החדש. אנחנו שמחות עם החברים המתמידים להשתתף ולקחת חלק בפגישות, שהן מאוד ערניות, הן בשאלות והן בתגובות. זה נותן הרגשה טובה של שותפות.

חורף קר וגשום, ואנחנו ממשיכים להיפגש בהתמדה להנאתנו.

ארחנו את **טובה רם גריסרו**, פיזיותרפיסטית, שדיברה על חשיבות התנועה בחיי היומיום בעיקר בהיבט הבריאותי.

ארחנו את **נרי שוטר**, מנהל קרן השיקום של התנועה הקיבוצית. נרי פרט לפנינו את העזרה והעשייה של התנועה הקיבוצית לקיבוצים שנפגעו במלחמת ה-7 אוקטובר. התרשמנו מאוד מההתנדבות של הקיבוצים לבוא לעזרה, כולל שפיים. קיבוצים פתחו את ביתם למפונים מהדרום ומהצפון, התרשמנו מגודל ההענות ומהיקפה, כמו גם מהיקף העזרה שהוגשה לקיבוצים שנפגעו. שמחנו והתרגשנו מכך שאת כל המערך הזה מנהל נרי, חבר שפיים.

חגגנו נר ראשון של חנוכה באולם ראשונים המחודש. הדלקנו נר יחד עם בני הנעורים. ארחנו את **רני**, מנהל עמותת נערי האור, הפועלת ברשפון. רני, הרשים אותנו מאוד, סיפר לנו על הטיפול בנערים שנפלטו ממסגרות חנוכיות ומוצאים מזור למצוקותיהם במפעל המרשים הזה.

ארחנו את **קרן פוטש** בנושא: "בין גד"ש לחדש". מסעה של קרן מחיפוש מזיקים בשדות הכותנה לעולם חברות ההזנק. קרן הרשימה אותנו עמוקות מהיקף פעילותה חובקת העולם, ומאישיותה הקורנת.

ארחנו את **גונדר משנה בדימוס שרה פרידמן**, לשעבר מפקדת כלא נוה תרצה - בית הכלא לנשים. שרה פרסה בפנינו דילמות קשות בטיפול באסירות, במצבים שונים, וברמות שונות. כלא נוה תרצה הוא בית הכלא היחיד בארץ לנשים. התרשמנו מאוד מעשייתה ומגישתה האנושית.

ארחנו את **עופר איפרגן**, מנהל שרות ותשתיות בשפיים. שמחנו להכיר אותנו ולשמוע על העשייה הרבה הנעשית בתומים עליהם הוא מופקד, ובכלל זה תוכניות לעתיד. היה חשוב לנו מאוד לשמוע לשמוע ולהתעדכן על המתחולל סביבנו.

ארחנו את **ד"ר דרור סופר**, לשעבר, מנהל יחידת הטראומה במרכז הרפואי איכילוב. שמענו מד"ר סופר על המתרחש מאחורי הקלעים ברגעי האמת של חדרי המיון והטראומה, אותם רגעים בהם מתקבלות החלטות

Just Married

לנדב לוין ועדי
מזל טוב
לנשואיכם
לנורית לוין, לדני לוין
ולכל המשפחה
ברכות חמות

לטל אדרי ומורן
מזל טוב
לנשואיכם
לניצה ומורדי
ולכל המשפחה
ברכות חמות

לסיגל רז

להיבחרה לנבחרת עובדי הוראה
מצטיינים של מחוז תל-אביב
לשנת הלימודים תשפ"ו

מנהלת המחוז ברכה את המצטיינים
ואמרה כי "מדובר בקבוצה נבחרת
המנהיגה את דור האחר למצוינות,
העצמה ושותפויות בכל תחום העשייה
החינוכית... אתם מהווים דוגמה ומופת
לכל עובדי ההוראה באחוז"

גאים בך מאד סיגל!

מתגייסת
לצה"ל

מאחלים לך
שירות מוצלח
ומשמעותי!

מיקה בסון

משתקלים
מצה"ל

אלה ניניו

יותם רפאל

נעמי כהן עדות

התאזרחות נעימה!

חבורה שכאלה, חבורה מסבירת פנים
תמיד מתי שבתיקים לה לתיקוני השאלה,
שבראשה צומד יוסי קאדם,
וראוי שנבדל לברך, ולהנות מהם בשעת הצורך.
בתודה צנתי
מיכל ארז

אכלי שזנה!

לאילת ודוני פוטש
להולדת הבן
גפן
אח לבארי ואדם
לסבים ליסה ועופר
לסבתא הגדולה ותמר
ולכל המשפחה
ברכות חמות

לשחר ויונתן נהון
להולדת הבת הבכורה
אלי
לסבים כנרת ומשה נהון
לסבים הגדולים
מיכל ושייקה ארז
ולכל המשפחה
ברכות חמות

לליאור ודקל בריליאנט
להולדת התאומים
יאיר ולילי
אח ואחות לאלון ותמר
לסבים מריה ואליעזר
בריליאנט
ולכל המשפחה
ברכות חמות

לנטע ועפרי פרג'ון
להולדת הבן
אלון
אח לאיתן
לסבים סוניה ואיציק פרג'ון
ולכל המשפחה
ברכות חמות

התערוכה מוצגת

עד 27.2.26

שעות פתיחת הגלריה:

ימים שלישי וחמישי -

17:00-18:30

מומלץ מאוד!

גלריית
מגדל
המים
קיבוץ שפיים

נקודת מבט

תערוכת ציורים של ישל סקר

איה פריזמן

לצייר זה קשה אבל נעים. לדבר על ציור שלי, זה גם קשה וגם לא נוח. ציור זה דבר אינטימי, רומן עם מכחול.

הכול מתחיל בדף לבן ואיש מצייר מתבונן. המבט בדף הלבן מציית את דמיוני, ולוקח אותי אל מחוזות הסמויים מן העין.

מה שדוחף אותי קדימה הוא משהו שאינני מכיר באמת אלא במהלך התפתחותו של הציור. כאשר אני מושך את המכחול על הבד הלבן, המסלול שעושה המכחול מזכיר במשהו תנועה של אדם המגשש דרכו באפלה. אני מובל ומוביל לסירוגין. הבטן, תחושת הבטן היא זאת שדוחפת את היד שאוחזת במכחול בראשית העבודה. ואז המחשבה מטעינה בגווני נוספים את משיכות המכחול הראשונות. במסע הזה אני מדבר עם ציירים שאפשר לומר שבגללם נמשכתי לאמנות הציור, אריה ארוך ואורי ריזמן. החריטות של ארוך והדיוקנאות של ריזמן מלווים אותי שנים רבות.

הפנים האנושיות מדברות אלי בשל ייחודיות המבע שלהן, מבע השייך כולו לתחום הפלסטי. אני לא יושב מול מודל אלא נותן לדמיון להוביל אותי. אני מבקש לקלוט את המבט הראשון, את הרגע שסיימתי את הציור, מתרחק מעט מהכך ושואל את עצמי: האם זה הציור שדמיינתי?

על שאלה הזאת השיב הסופר **חורחה לואיס בורחס**: "אדם נוטל על עצמו את המשימה לצייר את העולם. לאורך השנים הוא מאכלס את הבד בדמויות, ממלכות, דגים, בתים, סוסים ואנשים. מעט לפני מותו, הוא מגלה כי מבין הקווים המאופק הזה משרטט את דיוקן פניו"

ישל סקר

נקודת המבט האנושית היא ייחודית לכל פרט ומאפשרת לנו לחוות את העולם שסביבנו, להבין אותו ולשאול שאלות על מקומנו בו, ולהגיב על המתרחש. שלום חנוך כתב:

אדם בתוך עצמו הוא גר

בתוך עצמו הוא גר.

לפעמים עצוב או מר הוא,

לפעמים הוא שר,

לפעמים פותח דלת

לקבל מכר

אבל

אבל לרוב,

אדם בתוך עצמו נסגר.

ישל, כמו נושא ציוריו, עוסק בהתבוננות... שנים רבות הוא מתבונן בציורים של אחרים היום הציורים שלו מביטים אלינו.

דמויות אניגמטיות לפעמים גרוטסקיות, לפעמים מרחפות, לא מסגירות יותר מידי פרטים, מקטרת, משקפיים וצבע שיער, מאפשרים למצוא רמזים לתמונות משפחתיות. וקצת כמו ישל, בעיקר מתבוננות.

זוהי זכות גדולה לארח את ישל בגלריה. לפני כ-20 ישל יזם והקים את הגלריה והיה האוצר שלה יחד עם **תמר** במשך כעשר שנים.

אנחנו מאחלות לישל עוד הרבה שנות יצירה ופעילות בבריאות טובה.

לזכרו
גלעד ברום
1988-2025

אנו מביאים היום למנוחת עולמים את חברנו היקר גלעד ברום

קרא בהלוויה: ליאור עידוד

הבית היה המבצר של גלעד, על הממלכה הוא שלט מהמרפסת בחדרו. משם השקיף על המתרחש, ראה מי עובר, מי מגיע, מי מדבר עם מי והכיר כל גרגר שזז בממלכה שלו.

לפני חמישה חודשים גלעד איבד את קולו בפתאומיות והתחיל ללחוש, בהמשך היתקשה לבלוע אוכל והמשפחה נסעה לבית חולים לבדוק מה קרה. לאחר סדרה ארוכה של בדיקות לא מצליחים למצוא כלום ואחרי שלושה ימים גלעד משתחרר הביתה.

עם החזרה הביתה גלעד כמעט ונחנק באחת הארוחות, **שוקי** השכן היקר מוזעק הביתה ומנשים את גלעד באופן חיצוני עד שהאמבולנס יגיע. מכאן המצב ממשיך להתדרדר וגלעד עובר ניתוח נוסף לפתיחת הגרון לטובת מנשים חיצוני מלאכותי.

אחרי הניתוח במאיר, גלעד עובר לבית רבקה, שם מתחיל לאבד ממשקל גופו באופן חריג ולכן מועבר לבלינסון, שם עובר גלעד אין ספור טיפולים ועובר ממחלקה למחלקה. הוריו של גלעד מנסים לאורך כל הדרך לשכנע את הרופאים שיש עוד תקווה ואסור לוותר עד שגלעד יחליט אחרת. מבלינסון גלעד עובר לדורות - למרכז סיעודי מורכב.

במהלך השנים אין טיפול, ניתוח או מומחה שהמשפחה לא עברה עם גלעד. אושרה ויזהר הקדישו את חייהם לטובת בריאותו של גלעד.

אנו נרצה לזכור את גלעד כילד של אהבה, שהמזל לא העיר לו פנים מיום היוולדו ועד יומו האחרון. אדם שמח שמתרגש מהדברים הקטנים בחיים ולמרות הכל שמח מאוד בחלקו. נשמה עדינה ומקסימה. בנאדם תמים שהסתכל על החיים בצורה פשוטה ותמימה.

לב אחד גדול.

בשבת לפנות בוקר, התעוררו אושרה ורודן באמצע הלילה בתחושה שגלעד קורא להם. השניים נוסעים במהירות למרכז בדורות ומספיקים להיות ליד גלעד שנושם את נשימותיו האחרונות.

גלעד עצם את עיניו אתמול בבוקר 6.12.2025 כשהוא מוקף בבני משפחתו והוא רק בן 37.

גלעד נולד ב-22 ליוני 1988 בקיבוץ שפיים, בנם של **אושרה ויזהר** אחיהם של **רון ודור**, האח הבכור בשלישיה.

בגיל עשרה ימים חוטף גלעד חיידק במעיים, ונכנס לניתוח הראשון בחייו, גלעד לא מתעורר טוב מהניתוח וכתוצאה מכך לא מגיע חמצן למוחו, דבר אשר פוגע בגלעד וגרם לשיתוק מוחין. למעשה בגיל עשרה ימים גלעד נתקל לראשונה בחייו בחוסר המזל שימשיך וילווה אותו לאורך כל חייו.

עד גיל 3 גלעד מתחנך בגיל הרך של שפיים, משם עובר גלעד לחינוך מותאם יותר עבורו בגן מיוחד בנתניה.

בגיל 5 עובר גלעד "לצעד קדימה" בראשון לציון, מסגרת למוגבלים פיזית עם שיתוק מוחין.

כשגלעד בן 8 הוא נכנס לסדרת טיפולים של חודש וחצי בלימסול בקפריסין, טיפולים מאוד אינטנסיביים ומשם חוזר גלעד עם המון אופטימיות ולראשונה בחייו הוא הולך בעזרת הליכון.

כשגלעד בן 9 מצטרף למשפחה **רודן** היקר, המטפל הפיליפיני של גלעד. רודן לא דובר עברית וגלעד לא דובר אנגלית ולמרות פערי השפה, השניים רוקמים בניהם חברות מקסימה הכוללת שיחות נפש עמוקות. מהר מאוד הופך רודן לבין משפחה של ממש.

בגיל 11 פורק גלעד את הירך ממתח בשרירים, דבר המוביל לניתוח נוסף ופגישה מחודשת עם חוסר המזל. הניתוח נכשל המצב מתדרדר וגלעד מאבד באופן סופי את היכולת ללכת.

בגיל 15 עובר גלעד "להרצפלד" בחולון. מסגרת מתאימה הכוללת פיזיותרפיה וריפוי בעיסוק. שם הוא מבלה עד גיל 21.

אושרה ויזהר מספרים שגלעד ניהל את השוטף בבית. הוא ידע הכל והכיר הכול, ראה הכול ודיבר עם כולם על המתרחש בבית.

גלעד אהב יותר מהכל חגים, הוא ממש חי מחג לחג, אהב מאוד את השירים, את הביחד ואת ארוחות החג. בנוסף לחגים גלעד מאוד אהב שירים ישראלים ים תיכוניים אותם אהב לשיר בקולי קולות ברחבי הבית.

נוד על משכבך בשלום לאשך יקר אנו מקווים שהגיע הסוף לייסוריך ואתה יכולה זכאיו לנח בשקט.
יהי זכריך בחיך.
למחבקים ואוהבים כל בית שפיים.

גילעדי יאז אהוב שלי, האור של חיי

הצוואה שהשארתי לנו שזו המהות שלך: הודיה, חמלה, אהבה ללא תנאי ותמיד להיות שמחים ומאוחדים.

אנחנו מבקשים להודות לכל האנשים הטובים שהיו לצידך לאורך השנים, והיו הרבה, תודה והערכה על עבודת הקודש, ההתנדבות, הטיפול והתמיכה בך ובנו כמשפחה. אך יש כמה מיוחדים מאוד:

רודן מנאלו, המטפל שלך שמלווה אותך מגיל 9 ועד היום, למעלה מ-28 שנים, שטיפל בך במסירות, אהבה ודאגה כאילו היית בנו שלו.

אסתי סקר ז"ל, המלאכית שכל כך דאגה לך ולנו, במסירות, חמלה, אהבה אמיתית וכנה. אני בטוחה שהיא מחכה לך שם למעלה ומקבלת אותך בחיבוק חזק.

ד"ר ולדמן, רופא המשפחה וצוות המרפאה שתמיד היה זמין ופנוי בשבילך.

תודה שבחרת בי להיות אמא שלך - מתנה ענקית שזכיתי לקבל.

מהרגע שנולדת הבאת איתך אור נדיר, טוהר, תום ורגישות שנשארו בך גם כשבגרת וגם שהגוף בגד בך.

אתה נשמה עדינה ויפה עם לב ענק ויכולת לאהוב בלי גבולות, בכל יום הזכרת לי מהי חמלה ומהי אהבה פשוטה וישירה.

על הכל אמרת תודה, גם אחרי טיפול מכאיב אמרת לרופא שטיפל בך תודה רבה. הצלחת לגעת בכל כך הרבה אנשים ונתת לכולם להרגיש אהובים.

היתה לנו שפה שהיא רק שלנו, שאף אחד אחר לא הבין, הספיק לנו מבט חטוף כדי להבין סיטואציה, כאב, שמחה או מצוקה, הרגשתי אותך בכל נימי נפשי.

לא הפסקת להחמיא לי ולומר לי "אמא את יפה", "אני חולה עלייך ממש", "אני כל כך אוהב אותך". מחבק, מנשק ומלטף עם יד שמאל היד החזקה שלך. אתה אהבה בהתגלמותה.

גילעדי הבית זה אתה. הנוכחות שלך הפיצה אור ושמחה בכל פינה בבית, הריחות של המאכלים שאהבת במיוחד - חביתה עם בצל מטוגן, המוזיקה והשירה שבקעו מגרונך במלא הכוונה.

הבית חסר חיים בלעדייך.

מרכז היום "בית חנה" היה הבית השני שלך אליו נסעת מדי יום עם **עוז** הנהג האהוב עליך, שדאג לך ואהב אותך מאוד, נפגשת עם החברים ונהנית מאוד מהפעילויות במרכז. כינו אותך "הדוגמן", תמיד לבוש יפה, נקי ומסודר ומריח טוב.

גילעדי שלי,

37 שנים נלחמת, היית אלוף העולם בלשרוד. כל כך הרבה רופאים הספידו אותך, אבל הם לא ידעו שאתה אלוף העולם בלהיאחז בחיים בדרך שלך ובקצב שלך.

המסע המאתגר של חיך הסתיים, אבל האור והאהבה שלך והמשמעות שהבאת לחיי, ישארו איתי לנצח.

במהלך תקופת האשפוז היתה לך בקשה אחת מדי יום "אמא בבקשה קחי אותי הביתה". לצערי אהוב שלי, נבצר ממני להחזיר אותך בחיים לבית שכל כך אהבת והיה המקום הבטוח שלך. אבל היום מימשתי את בקשתך והאמבולנס הביא אותך קודם הביתה.

גילעדי יאז ליווד שלי - אהבת אותך ותמיד אשאל אותך עיילי.

אללא

גאָר יאָז יקר וואַנאָדזשלאַ.

מחיִיך, מתעניין, משתף ומקרין אור גדול המאיר ומחמם את כולנו.
 שומע שירים באוזניות, שר, מתלהב ומשלב במילות השיר את השמות שלנו.
 גלעד תמיד הרגשת את מה בליבנו ומה עובר עלינו ואמרת בדיוק את
 המשפטים המעודדים והמילים הטובות.
 בכל ערב ששי וחג ישבת בראש השולחן, מביט עלינו, וממלא אותנו באהבתך.
 כמה שמרנו עלייך ועטפנו אותך בחיבוקים של חום ואהבה. עם **רודן** המטפל
 המסור שעשה איתך ימים ולילות ודאג לכל עבורך.
 מיום הולדתך זכינו להיות ביחד לידך וללוות אותך בכל פרק חיים.
 חיים שהסתיימו מוקדם ובטרם עת.
 היום אנחנו אוהבים בוכים ונפרדים, נזכור אותך מחיִיך, שמח ומאושר לעד.
 כמשמעות שימך גיל- עד.

תנוה אל לשכבך יאָזי אהובי אלנאָדזשלאַ.

אבא יצהר

לאז שלי,

אח שלי האהוב והיקר לי מכל. אני אוהב אותך וכבר מתגעגע.
רק שלושים ושבע שנים חיית בעולם הזה - ולמרות שהזמן היה קצר, האור והשמחה שהבאת
איתך היו עצומים ויישארו איתי בליבי לתמיד.
גלעד, גיבור שלי,
למרות כל האתגרים והקשיים אהבת את החיים בלי חשבון וללא גבולות והחיים אהבו אותך
חזרה פי כמה. תמיד שמח מחייך, שר ומתרגש מכל הדברים הקטנים, הדברים החשובים באמת.
המוזיקה עבורך, הייתה אהבה ענקית שם הרגשת בטוח והנשמה שלך יכלה לרקוד ויותר מכול -
אהבת אנשים.
אנשים מילאו אותך, ואתה מילאת אותם. הייתה בך היכולת הנדירה לגרום לכל אחד להרגיש
מיוחד לידך.
קשה לי להבין, שהאור הגדול שלך כבר לא איתי אבל האמת היא שהוא לא יכבה לעולם. הוא
ימשיך לחיות בכל מי שהכיר אותך, בכל מי שזכה להיות חלק מהסיפור שלך.
גלעד נשמה טהורה שלי,
תודה על כל רגע של צחוק, על כל חיבוק,
על כל נשיקה ועל כל חיוך,
תודה על האח המדהים והאדם הכל כך מיוחד שהיית בשבילי.

שלושת החיים המופלאים שלך תשארו נצורה בליבי לעולם.
יהי זכרך ברוך.

13

גילגלי שלי!

הנשמה שנגעה בכולם.

נולדת למציאות שלא הקלה עליך, הגוף שהציב לך גבולות. אבל נשמתך הקסומה, המחייבת והלוחמת שמרה אותך והאירה לך את החיים.

לימדת אותנו שיעור גדול על מהות האנושיות, על חמלה, סבלנות ואהבה ללא תנאי. ביקשת שנאט על מנת שנראה ונעריך את הלא מובן מאליו.

גילגלי שלי,

אנחנו נפרדים מגופך שהתעיף.

את נשמתך היפה והטהורה נישא איתנו לעד.

תודה גלעד על היותי דודה שלך.

יהי זכרך ברק יאז אהוב שלי,
אל תשכח... נליקות אסבא.

צוה רחוק

וְרַק אֵי-שָׁם, עַל אֲדָמָה שְׁחוּרָה
פְּתָאם אָנִי פֶּעַמוֹנִים בְּרוּחַ
וְנַעַר מִתְגַּלְגֵּל אֵלַי מִן הַחוּמָה
וּבִקְדֵּיו מְעַרְבּוּלוֹת וְלוֹחַ

וְכָל אַבוֹתַי זוֹכְרִים אֶת פָּנַי
קוֹרְאִים לִי
קוֹרְאִים לִי
לְנוֹחַ

חדוה הרכבי

אהרי לפיימ,

ברצוננו להביע את תודתנו לכל בית שפיים - הבית שבו נולד וגדל גלעד שלנו, והקהילה שעטפה אותו, ליוותה אותו ותמכה בו לאורך כל שנות חייו. גלעד זכה בבית שפיים לתמיכה מלאה ולמענה לכל צרכיו - במסירות, באכפתיות, ברגישות ובאנושיות יוצאת דופן. אנו מודים לכל אלה שטיפלו בו, ליוו אותו והיו עבורו עוגן ומשפחה לאורך השנים. תודה מיוחדת ל**ליאור עידוד** על הליווי הקרוב, התמיכה, הרגישות והאהבה - ברגעים מורכבים וכואבים, היית שם עבורנו ועבור גלעד בלב פתוח ובנוכחות מחזקת. תודה ל**חני פוטש**, על הליווי המסור והרגיש בכל נושא הקבורה, על הדאגה, ההקשבה והטיפול המכבד ברגעים הקשים ביותר.

ותודה עמוקה לכל בית שפיים
לשפחת ברום

לזכרה
יעל גוטספרונט
1942-2025

אנו מביאים היום למנוחת עולמים את חברתנו היקרה יעל גומספרונט

קרא בהלוויה: ליאור עידוד

רקדה ושרה. מוזיקה הייתה השפה שלה, הדרך שלה להתחבר, לנשום ולהרגיש.

כמה אירוני ועצוב שבחג המוזיקה שנערך בשפיים בחג השבועות 1980, קרה ליעל ולכל המשפחה האסון של פציעתו הקשה של דוד, אשר שינה את כל מהלך חיי המשפחה ובעיקר עבור יעל. אירוע מתמשך של כאב, מאבק ועצב בלתי נגמר.

יעל, שמעון וכל המשפחה עשו ככל יכולתם לעזור לדוד, לטפל בו ולאפשר לו חיים סבירים במצב האכזרי של הידרדרות הדרגתית ומתמשכת. כעבור 27 שנים בגיל 40 נפטר דוד. הפצע שנותר אצל יעל בלב לעולם לא הגלד.

לימים נולדים ליעל ושמעון לא פחות משניים-עשר נכדים: **עמית, תומר, נועה, יובל, מעיין, אורי, שיר, אנדי, איידן, איילנד ודיאה**. לאחרונה הצטרפה למשפחה גם נינה קטנה: **ליאה**.

יותר מכל אהבה יעל לשחק עם נכדיה. יעל שזכתה להיות סבתא בגיל מוקדם העניקה לנכדיה רגעים של אושר במשחקים, ניגונים ושירה.

יעל מאוד אהבה את החיים הטובים ונהגה ללכת עם משפחתה לטיולים, מסעדות וכמובן שופינג עם סבתא.

יעל נחשבת לאחת מחלוצות המוזיקה בשפיים, ובמהלך הדרך אף שימשה כספרנית של התזמורת הפילהרמונית הקיבוצית בשפיים.

לפני שלוש שנים יעל חלתה במחלה הארורה, בתחילת הדרך היא חשבה שזה משהו קטן וחולף והפצירה בבני משפחתה לא לדאוג. אחרי שני ניתוחים, הבינה יעל שהמצב סופני והסתכלה למציאות בעיניים. היא תדרכה את בני משפחתה איך היא רואה את סוף החיים, מה חשוב לה שיהיה ומה היא ממש לא רוצה שיקרה. יעל צעדה בעיניים פקוחות לעבר האתגר האחרון בחייה.

אנו נרצה לזכור את יעל כאישה אמיצה, לביאה אמיתית שעשתה הכל עבור ילדיה ובני משפחתה. אישה של מוזיקה וצחוק, שהצליחה להגיע ולגעת בהמון אנשים בדרכה המיוחדת.

בתקופה האחרונה שהתה יעל בהוספיס בתל השומר, ובני משפחתה לא עזבו אותה לרגע.

יעל עצמה את עיניה ביום שישי בלילה של ה-12.12.2025 והיא בת 83.

יעל נולדה ב-26.9.1942, בשם **רוברטה מילר** בפילדלפיה שבארצות הברית, בתם של **אסתר ופרנק ז"ל** - בת יחידה במשפחה קשת יום.

יעל, שכונתה ע"י משפחתה וחבריה בשם "באבי" גדלה והתחנכה בארצות הברית וחוותה חיי חברה עשירים ושובביים והייתה מאוד נאהבת ע"י דודיה המרובים, כ-20 במספר. בנעוריה לומדת יעל אצל דודתה לנגן בפסנתר, תחום אשר ילווה אותה ואותנו עוד המון שנים קדימה.

כשיעל מגיעה לגיל 19 היא מתחתנת בפעם הראשונה עם בחור בלגי שהכירה בארצות הברית והזוג מחליט לעבור לבלגיה. בשנת 1963 נולדת ביתם הבכורה **דבורה**. בשנת 1966 נולד **דוד** זיכרוננו לברכה.

המשפחה הקטנה חובה קשיים רבים הכוללים גרושים לא פשוטים ובשנת 1970 מקבלת יעל החלטה אמיצה לעלות לארץ לבד עם שני ילדיה הקטנים.

יעל והילדים מגיעים למרכז קליטה בבאר שבע ושם ממליצים ליעל לעבור להתגורר בקיבוץ. דרך התנועה הקיבוצית, יעל וילדיה עוברים לחפציבה ובשנת 1972 מגיעים אלינו לשפיים.

יעל והילדים מקבלים חדר מול חדר האוכל והשכן שלהם הוא מרכז המשק של הקיבוץ באותם ימים **שמעון G** יעל משתלבת בקיבוץ בעבודות רבות: במלון, בבתי הילדים, במטבח כאחראית על עגלת האוכל ה"בריא" למבוגרים. ובהמשך הדרך מתחילה ללמוד הוראת מוזיקה בסמינר לוינסקי.

בחורף הראשון בשפיים נשבר ליעל החלון בחדר ויעל מתקשרת למזכיר הקיבוץ דאז **בני כצנלסון** זיכרוננו לברכה לשאול מה עושים, בני היה נחרץ והסביר ליעל שזה לטיפולו של מרכז המשק. שם למעשה נוצר הקליק הראשון בין שמעון ויעל.

ב-1976 אחרי שנתיים של חברות, שמעון ויעל יוצאים לטיול בשדות הקיבוץ ושם נוצר **דגן**. בשנת 1977 הזוג מחליט למסד באופן פורמלי את הקשר ביניהם ומתחתן בחתונה צנועה בדשא מול בית החדש המשותף. בינואר 1978 נולד בנם הצעיר **דן**.

עם השנים יעל הופכת לשם דבר בנושא המוזיקה וחינוך ילדי הקיבוץ לנגינה ומשחק. יעל כל כך אהבה מוזיקה שהיא עסקה בה גם כעבודה וגם כתחביב מחוץ לשעות העבודה בשילוב עם דרמה. היא ניגנה, לימדה, הופיעה,

נודי אל לשכך בלשון יקרה, יהי זכרך ברוך.
אוהבים ומחבבים כל בית שפיים.

מי הייתה אמא?

לאחר שנישואיה הראשונים כשלו ונערך משפט גירושין קשה בבלגיה, ארצו של בעלה הראשון, שבו ידה הייתה על התחתונה (מעצם היותה אמריקאית ויהודיה). היא הבינה כי בית המשפט מתכנס לפשרה שבה התוצאה הטובה ביותר שהיא יכולה לצפות לקבל היא את ה"זכות" לבחור לגדל את אחד מילדיה, לבחור ביני לבין אחי **דוד**. אמא לא יכלה להעלות על דעתה אפשרות זו והבינה שחייבת לעשות מעשה שישנה את כל חייה. וכך בגיל 28, בעזרת חברים טובים, הצליחה להבריח אותנו בדרך לא דרך, לארץ. הגיעה לארץ חסרת כל, ללא מכרים או משפחה, מבלי שיכלה ליידע את משפחתה היכן היא ולקבל מהם סיוע. וכאן התמודדה עם קשיים מרובים של קליטה ומציאת חיים חדשים והצליחה להביא אותנו לחיים מלאים וטובים.

בחרתי מספר נקודות לציין את אמא שלנו:

ילדת פרחים - חיה בארה"ב בתקופה של התפתחות תנועת ילדי הפרחים ובדומה להם דגלה באידיאולוגיה שמתרכזת בחופש האדם, בשיויון בין בני אדם, באהבה, במוזיקה, חיה על פי ערכים אלו והנחילה לנו אותם כבסיס לאנושיות והתנהלות בעולם.

אמא נגעה בהמון ילדים ואנשים, מהקיבוץ ומחוצה לו. הייתה לה היכולת לראות את הילד והאדם, להתייחס אליו בכבוד ולהרגיש אותו. הרבה ילדים גדלו, נפתחו והאמינו בעצמם בזכותה.

מוזיקה - היוותה את מרכז חייה וליוותה אותה לאורך חייה בגווניה השונים: למדה לנגן פסנתר אצל דודתה, בבית הספר השתתפה במקהלה מיוחדת ששרה בין השאר גם אקפלות ושירי כנסיות, בביתנו תמיד התנגנה מוזיקה, למדה להיות מורה למוסיקה ועסקה בכך בגיל הרך ובבית ספר יסודי, הייתה אחראית על תחום הנגינה של ילדי שפיים, כל כך התגאתה בתלמידים ובהצלחותיהם והשתתפה לאורך שנים בסדרות העשרה מוזיקאליות. וכמובן נהנתה מאוד לצפות במוזיקה על כל גווניה: אופרה, קונצרטים, מחזות זמר, מופעי זמרים...

דרמה - אמא הייתה דרמטית בחייה וגם אהבה מאוד את העיסוק בדרמה. כשחקנית השתתפה במספר מופעים קטנים וגדולים, ביניהם בחג הקיבוץ (עם **נעמי פולני** כבימאית, באמפיאטרון), בחוגי דרמה מחוץ לשפיים, בהצגות של בני מצווה, בפורים, וכן גילתה כישרון ויצירתיות כבימאית שמעמידה הופעות ילדים בלתי קונבנציונאליות מלאות ברעיונות יחודיים ועשירים בטוב טעם.

אסתטיקה - אמא ניחנה בטעם טוב שבא לידי ביטוי בכל מישורי החיים: תמיד לבושה בהתאמה, אהבה בגדים צבעוניים, מלאי חיים ובעלי אופי צעיר.

תמיד מטופחת בקרמים מפנקים, מאופרת למישי, השיער מסודר וצבוע, הצפרניים מסודרות וצבועות, מקושטת בתכשיטים. גם בחודש וחצי האחרונים של חייה, תוך כדי הידרדרות במצבה הרפואי, דאגה לשמור על טיפוח. שלחה אותי לקנות לה כל מיני תכשירים לטיפול, ביקשה מהנכדות שישדרו את צפרניה ודאגה שתהיה לבושה בטוב טעם.

גם ביתה היה תמיד מרוהט ומאובזר בטוב טעם, בחפצי נוי, בתמונות יפות שמדי פעם מתחלפות, בכלים יפים למטבח, תמיד תיכננה והשקיעה בגינון מחוץ לבית כששמעון הוא המוציא לפועל והמתחזק של תיכנוניה.

אמא לביאה - אמא עברה מסע חיים סוער ולא רגיל. אציין מספר שלבים בחייה המדגישים את היותה כה נאמנה, מסורה ומוקדשת לנו, ילדיה:

בהמשך חיינו, אחי דוד נפצע באורח קשה ביותר בתאונת דרכים בגיל 14. אמא, **שמעון** וכולנו כיחידים וכמשפחה, נאבקנו שעות, ימים וחודשים, תוך תהפוכות קיצוניות במצבו וסעדנו את דוד עד שהגיע למצב שיקומי. אמא ליוותה את דוד בכל מצב, תמכה בו, ניסתה כל דבר שיכול היה לסייע לו, חיפשה אפשרויות טיפול גם בארה"ב. טיפלה בו, וכאבה מאוד את מצבו וסבלו.

אמא תמכה לא רק במצבי קיצון. תמיד האמינה בנו, תמיד רצתה שנגשים את כשרונותינו וחלומותינו. לדוגמה אני אישית חבה לה את הגשמת שאיפותי לעסוק ברפואה. הדרך שלי להתקבל לרפואה לא הייתה קלה, התנגדויות מבית וקושי להתקבל למוסדות הרפואה. אני אישית כבר הייתי בשלבי השלמה מסויימת כי אני ככל הנראה לא מתאימה למקצוע... אבל אמא אף פעם לא וויתרה על החלום שלי ולא נתנה לי לוותר. היא המשיכה להאמין בי וחיזקה אותי להמשיך במאמצים ולא להיחלש מהנסיבות החיצוניות. ובזכותה אכן הגשמת את מטרותי והצלחתי ללמוד ולעסוק ברפואה עד היום ובהצלחה.

אשת משפחה - המשפחתיות הייתה מרכז עולמה של אמא. הקימה משפחה חדשה, גידלה אותנו כמשפחה מלוכדת ואוהבת והכי הכי נהנתה עד רגעיה האחרונים מנכדיה המרובים, שאהבו אותה בלי גבולות ואפילו זכתה בחודשי חייה האחרונים להינות מנינה ראשונה וכך הייתה מאושרת מכך.

שייכת ולא שייכת - אמא הייתה שייכת ולא שייכת, חיה בארץ ובשפיים את מרבית חייה, אך עדיין לא הרגישה חלק אינטגרלי מההוויה כאן מבחינות רבות. אך גם כשהזדמן לה לבקר בארה"ב, לא הרגישה כבר חלק מההוויה בארץ מולדתה. מצב טרגי נפוץ הנחוה ככל הנראה בקרב מהגרים רבים. כל פעם ששמעתי את השורה משירה של **רחל שפירא** "אני חייתי ביניכם כמו צמח בר" הרגשתי כי הוא מתאר את אימי.

לא קונבנציונאלית - אמא הייתה שונה, לא קונבנציונאלית, צבעונית, שוקקת חיים, צעירה לנצח (להבדיל מרבים מבני גילה תמיד שיבחה את הדורות הצעירים, נהנתה להיות במחיצתם, ותמיד ציינה עד כמה הם "חתיכים ומקסימים").

אמא, נוחי על משכבך בשלום, אנחנו נמשיך את הווייתך בחיינו וננחיל זאת לדורות הבאים. נשמור על שמעון ואחד על השני ונמשיך להיות משפחה מלוכדת ואוהבת.

תלמיד לזכור אותך ביוזמות שלך,
ונאשה אותך לנצח.

צבירה

אלה שלנו אהובה

בהלוויה של דוד ביקשת להשמיע שיר של **צ'ארלי צ'אפלין** שנקרא **SMILE**. חזרתי אליו במהלך השנים ובמיוחד בשבועות האחרונים כשליוונו אותך.

אמא אני חושב שהבחירה בשיר הזה מסמלת יותר מכל אותך, את אופייך ואת מסע חיך המופלא.

אני אוהב אותך ואומר לך תודה וסליחה!

לסיום מבקש להקדיש דווקא לך את השיר שאת הקדשת לדוד - כי זו הירושה הטובה ביותר שניתן היה לקבל ממך!

*Smile, though your heart is aching
Smile, even though it's breaking
When there are clouds in the sky
you'll get by
If you smile through your fear and sorrow
Smile and maybe tomorrow
You'll see the sun come shining through
for you
Light up your face with gladness
Hide every trace of sadness
Although a tear may be ever so near
That's the time you must keep on trying
Smile what's the use of crying
You'll find that life is still worthwhile
If you'll just
Smile*

איזה סיפור חיים מופלא ובלתי יאמן יש לך, יש לנו! סיפור של רוח, עוצמה, נחישות ואומץ לב אבל גם סיפור של קושי, טרגדיות ותלאות.

במהלך חיך נאלצת להתמודד שוב ושוב עם סיטאווציות בלתי אפשריות כאמא, כאשה וכאדם.

אבל בזכות תושייה, אינטואיציה חזקה, קסם אישי, אומץ לב, וכוח חיים בלתי ניתן לעצירה - תמיד יכולת להם. ובזכות כל אלה גם הקמת והחזקת את המשפחה שלנו. כי המשפחה שלנו, למי שמכיר את הסיפור - היא נס.

ואת המשפחה הזו אמא, המשכת לבנות ולדאוג לה עד יומך האחרון.

בנית בית שיש בו אחריות זה לזה, ותחושה עמוקה של יחד.

אמא, היית אשת העולם הגדול, תרבות ותיאטרון, טיולים ומסעדות, מוזיקאית, פסנתרנית, היית במה אלופת הקניונים והקניות.

יחד עם זאת, לתחושותי לאורך השנים נדמה היה שאת כלואה בכלוב. שהחיים ובעיקר פציעתו של דוד, הובילו אותך להתנגשות יומיומית, לעיתים אף בלתי אפשרית, בין תכונות האופי והחלומות לבין המציאות האכזרית שחייבה אותך לוותר על עצמך ולקעקע חלומות.

גם החיים בקיבוץ לא היו פשוטים לך. אבל דעי לך.

מתוך מאות ההודעות שקיבלתי ביומיים האחרונים אפשר היה להבין איך כולם ראו אותך. אישה מיוחדת במינה, מלאת הומור, חיונית ודומיננטית אישה משמעותית ביותר בנוף התרבותי והמוזיקלי של שפיים. היה גם מי שהגדיר אותך חלוצת המוזיקה בשפיים - אני כמובן מסכים איתו לחלוטין.

ואולי זה הסוד הגדול... המוזיקה - אולי היא זו שאיפשרה לך לנוע, להתקדם, להתמודד להתפתח ולגדול.

המוזיקה גם איפשרה לנו - לי ולך - ליצור חיבור מיוחד אחר לא מדובר. כזה שניתן לזהות אותו על פי הצליל, האוקטבה והקצב. קשר שבו על פי המבט בעיניים שלי ידעת בדיוק מה קורה בלב. ואז היית זורקת עקיצה או תובנה.. ועכשיו לך תתמודד עם זה...

הוי אמא אהובה שלנו, איזה מסע חיים.

והיה את **דוד**... דוד שלך דוד של כולנו. הוא היה משימת חיך ומרחק הזמן אני חושב שדוד היה השליחות של חיך.

דרך הטרגדיה, העול, הקושי והמכאוב יצרת את הרוח המיוחדת של המשפחה. רוח שעוברת בשריקה ייחודית בין הדורות ומזקקת את האמת שכל כך איפיינה אותך - לא לוותר, להיות יחד ולחייך!

אלמלא אהובה,

היה קשה לראות את הסוף, אף אחד לא מכין אותך למצב הזה, חוסר האונים והדעיכה ואת נאחזת בפיסת החיים האחרונה לנוכח המחלה הארורה שכל בוקר מבשרת על כשל גופני נוסף, כאבים עזים עד לקריסה.

"אני כבר שחררתי" אמרה לי אחותי **דבורה**, ולפתע הבנתי שזה מה שנכון לעשות.

התאחדת עם בנך **דוד** שכל כך אהבת, תנוחי לידו.

אמא, את בשבילי הכל, בית חם ואוהב, תמיד פתוח בכל שעה, תמיד שמח לארח. עברת דברים לא פשוטים בחיים, גילית אומץ ועשית כל מה שיכלת כדי לאפשר לי ולמשפחה לגדול בסביבה מיטבית.

אמא, חיים שלמים ליווית אותי, רגעים שלא אשכח, ועכשיו נותרו זכרונות. רוצה לומר לך שאני אוהב אותך ומודה לך על נתינה ללא תנאי וללא שיפוטיות, על הקשר עם הנכדים שאוהבים אותך, ועל החיים הנהדרים שהענקת לנו. נצטרך להתמודד ולהתרגל לחזור לבית בלי אמא.

שאל אתמול, בנך הצעיר,
/3

סבתא יקרה שלנו

כילדים היית לוקחת אותנו לטוויס אר אס, נותנת לנו למלא עגלה בכל צעצוע שרצינו. רק כשגדלנו סיפרת לנו שהיית מרוקנת אותה לאורך הדרך, מבלי שנשים לב. היה חשוב לך לתת לנו את התחושה שיש לנו מקום לחלום, ללא גבולות, בדיוק כמו כמות החמאה הבלתי מוגבלת בגביניות שלך.

כשההורים עבדו קשה, והיינו חולים, תמיד היית מתייצבת ושומרת עלינו. הבייביסיטר הכי טובה בעולם, כל כך טובה, שלהיות חולה נהיה תחביב.

כשישנו אצלך, לפני יום לימודים, היינו מתעוררים לריח גביניות או פרנץ' טוסט

אנחנו, הנכדים שלך, מלווים אותך בדרכך האחרונה.

איזו סבתא היית - מגניבה, מלאת אנרגיה ושמחת חיים. כזו שאוהבת לנפוש, לבלות ולכייף, בלי רגע דל.

אחרי לכתך ישבנו יחד, העלינו ושיתפנו זיכרונות ורגעים איתך, שיישאר איתנו לעד, ומביעים עד כמה את משמעותית עבורנו. היינו רוצים לשתף אותך, במעמד זה, בחלק קטן מהם.

ילדות

זוכרת את פטר והזאב? היינו צופים איתך בסרט, ואז מקימים איתך מחזה שלם - השירים באנגלית, המשחקים, הנגינות שלך בפסנתר, התחפושות והריקודים הרבים - כל אלה זכורים לנו היטב, והיו חלק בלתי נפרד ממך.

תמיד הרגשנו אצלך חופשיים, והכי בבית. הקומה השנייה בביתכם זכורה לנו היטב כחלק מזיכרונות הילדות שלנו. רק עולים לשם, מריחים את ריח העץ, ומיד נזכרים במשחקים ובמסיבות הפיג'מות שעשינו שם.

כמה ימי כיף עשינו איתך! היית עושה לנו שופינג בקניון. אוספת אותנו ישיר מבית הספר, לאכול באיזו מסעדה טובה, ומשם לאחד הקניונים האהובים - שעות של סיבובים ומדידות, בדרך משהו מתוק וטעים, וערימות של שקיות שחוזרות איתנו הביתה בסוף היום - היום הכי טוב בעולם. סבתא שהיא חברה לכל דבר, ופאשניסטה אמיתית.

מגרים. תמיד דאגת לארוחת בוקר טובה, ואמרת שאפשר, בעיניך, לוותר על השיעור הראשון. אנחנו, כמובן, ישר קפצנו על ההזדמנות.

תומר סיפר שיום אחד הזעיק אותך לעוד אחד ממבצעי ההברזה שלו. את, בתור רכב המילוט שלו, ישר התייצבת לפעולה: הוא קפץ מעל גדר, ממש לעיני השומר שצועק עליו, נכנס במהירות לרכב - ועכשיו הגיע התפקיד שלך: ללחוץ כמה שיותר מהר וחזק על הגז, כדי לברוח מהשומר הצועק ולחתום את המבצע כהצלחה. ממש מבצע סבתא.

היינו מבלים איתך בלי סוף - במחזות זמר, באירועי תרבות, ובעיקר במסעדות: מקדונלד'ס, בלק בורגר ובתי קפה. אבל אין כמו השניצל והפירה שלך, בארוחת שישי.

צבא

דאגת להגיע לכל אירוע מכונן בחיינו - כל טקס בצבא ובבית הספר. לא היית מפספסת אף ביקור אפשרי. בכל חזרה מחופשה לצבא דאגת לצייד אותנו בשקית מלאה בצ'וקולוקים, שחלילה לא יחסר לנו מתוק.

את תומר אפילו הסעת כל יום ראשון לבסיס, ועד לפני שלושה חודשים עוד התייצבת בכל הזדמנות לבקר בבסיס של **יובל**.

לפני פחות מחודשיים, ב־16 באוקטובר, יצאת עם **נועה** ביחד לבילוי האהוב עלייך ביותר - בית קפה. כבר לא היה לך קל ללכת, אבל כמובן שלא ויתרת. נועה סיפרה לך שהיא מחפשת מתנה לחברה ושתלכו יחד לחנות. עשיתן אינסוף סיבובים עד שמצאתן חניה, הסתבכתן בדרך, ובסוף גם לא מצאתן כלום. בלי להסס הסתכלת עליה ואמרת: *let's go to another store*. ונועה רק חשבה לעצמה - מאיפה הכוחות? אפילו לה כבר לא היה.

הוספיס

גם בהוספיס, בימיך האחרונים, לא הפסקת לדאוג לכולם - שלכולם נוח, שאוכלים, שנחים, גם לאורחים וגם לצוות הרפואי.

נשארתי מטופחת, מאופרת ומתוקתקת, עד הרגע האחרון. זה רק מייצג כמה שלא היה ניתן לשבור אותך - את הרוח החיה שלך, ואת שמחת החיים שמאפיינת אותך כל כך.

היית סבתא קולית ולא קונבנציונלית. אהבת לנפוש, לצאת, לחוות ולחיות את החיים בצורה הכי טובה שיש. הבילויים איתך אף פעם לא היו סטנדרטיים - היית כאילו נכנסת לנו לראש ומגשימה לנו את כל החלומות והחשקים.

הגעתי לבקר אותך בפעם האחרונה בבוקר יום שישי. ידעתי שזה הסוף. אמרתי לך שאנחנו מסתדרים, שאת יכולה ללכת בשלווה ולפגוש את **דוד**.

הייתי האחרון שנפרד ממך, חיכית שכולם ייפרדו. וזה אכן היה המפגש האחרון.

נתגעגע אלייך כל כך. נזכור וננצור רגעי אושר רבים.

תודה על כל מה שהיית, ועודך, עבורנו.

אוהבים אותך אה, ויוצאים שאת איתנו ברודק תלמי.
עליית, תולמי, נועה ויובל

אסבתי האלאלא הכי יפה בען עזן,

אפשר להגיד שאת האדם הכי חיובי ושמח
שידעתי שקיים.

את מייסדת המשפחה בשבילי והיהלום של
המשפחה, את אדם זוהר וטהור. אני מאוהב
בך ברמה אחרת.

את אדם שמדליק לי את הלב, נותנת לו חופש,
אור ושמחה.

אני לא יכול לדמיין את המשך החיים שלי
בלעדיך, פשוט לא יכול.

אני אוהב אותך כל כך
ואקווה שאת יצאת זאלת.

אייזן

סבתא,

את היית החברה הכי טובה שלי.

זכיתי לחיות לצידך 14 שנים מושלמות וטובות,
שכל דקה איתך הייתה לי לאושר.

את הפכת את החיים שלי לטובים הרבה יותר,
שיחות איתך שפשוט היינו יושבות ומדברות על
הכל בזמן שאנחנו אוכלות לחם עם חמאה או איך
שאת כינית את זה "לחם חיילים", או הצחוקים
שלנו והחיבוקים שהיית נותנת לי שפשוט היית
מרגישה בטוחה לא משנה מה.

את היית הבן אדם הכי שמח שיש, בכל מצב כואב
היית מוצאת את הכיף והצחוקים.

גרמת לי להיות הילדה הכי מאושרת שיש.

סבתא שלי אני אוהבת אותך ואוהב אותך לנצח.

מתגעגעת אלייך עזן אין סוף,
תשמרי עליי למעלה למאכית יפה

לעייני

עם הנינה ליה

סבתא יעל - סבתא בובי - חלונות היקרה -

תמיד נתת לי להרגיש שאת אוהבת אותי ומעריכה אותי. אוהבת אותך I love you, אורי.

מעניי

הזיכרון הכי טוב שלי איתך היה לשבת איתך בכל שעה ביום שהייתי באה - ישר היית מכינה לי לחם עם חמאה או בכינוי שלך "לחם חיילים" היינו יושבות ואוכלות ומדברות על דברים טובים ביחד, שיחה אחת איתך הייתה מרגיעה לי את הנפש כל כך. אני מתגעגעת אלייך ואוהבת אותך לנצח. מעין.

אנדי

אני זוכר שהיית עושה לי נעים בגב כשהייתי ישן אצלכם.

איידן

את האדם שמדליק לי את הלב ונותנת לו חופש, אור ושמחה, ותמיד אזכור את הבקרים שהסעת אותי לכיתה ופינקת אותי בפינוקים טעימים לדרך. Love you - איידן.

איילנד

אני זוכר שבישולנו ביחד והסתובבנו בקלנועית

דיאה

היית שרה לי שירים בצרפתית.

תודה לך יעל ג'י היקרה, על הסבתא שהיית, ועל היותך אישה כזאת אדירה. על הקשר הטוב שלנו.

לאבד אותך, זה כמו לאבד אמא. באנגלית - *MOTHER IN LAW* - הופך אותך בהכרח לאמא. ובאמת היית לי כאם. דאגת לי כשהייתי חולה, או כשהזדקקתי לעזרה - ידעת לפנות את עצמך מעיסוקיך ולעזור ככל יכולתך.

היותי לי השראה ליכולת לשאת את משא חיך בעזרת הומור, משחקיות, לב טוב, נדיבות ואהבה לילדים בכל גיל. נראה שתמיד הבנת אותם הכי טוב. ובגלל כל אלה היית הסבתא הכי טובה שהנכדים שלך יכלו לבקש לעצמם.

והנה כמה זכרונות מהנכדים הצעירים - הבנות של דגן ושלי והבנים של דן ונעמה -

שירשיר

אני זוכרת שסבתא יעל שמרה עלי, ועשינו כיף ביחד. נסענו ביחד בקלנועית בקיבוץ ופעם אחת היא הסכימה שחברה שלי לני תבוא איתי, וזו היתה פעם ראשונה שלני נסעה בקלנועית. אוהבת אותך, שיר

אוריקו

היינו הולכות ביחד לקניון, וקונות בגדים לה ולי, ואחר כך כל פעם שהיית לובשת את הבגד שקנינו ביחד, היית מזכירה לי את הבילוי שלנו.

בחנוכה היית מוציאה את כל החנוכיות ודואגת שלכל נכד תהיה חנוכיה שהוא יכול להדליק, שכולם יהיו מרוצים.

אוהבות ואוהבים אותך ובהר נורא מתגעגעים. ננצור אותך תמיד בליבנו -
לעין, אנצ'י, אייזן, אורי, איילנד, דיאה ושיר

כתבה: אביטל

אני יושבת ודולבית, וזולה שוב ושוב את כתיבת ההספד, כי זו תהיה האמת הפריצה האחרונה לחברתנו, חברתי יעל.

שהיא לא תצא מזה – אך הכל נאמר בנועם, בעדינות, עד שלא האמנתי לה. לא רציתי להאמין.

נסענו ביחד במשך כמה שנים לשיעורים של **גיל שוחט**, לתל אביב, להרצאות ונגינה. במחזור הנוכחי, היא כבר לא יכלה להתלוות אלינו, אז הבטחתי לה שאקליט חלק מהתכנית האחרונה כדי להביא לה לשמוע. כך עשיתי, למרות שזה די הפריע למי שישב מאחוריי. וחשבתי: אני אספר ליעל, זה יצחיק אותה. אך לא הספקתי. אני מצטערת על כך. ואני גם מצטערת שלא נסענו יחד לפריס: היא רצתה לגלות את העיר היפה הזו יחד איתי. השנים עברו, ולא הספקנו.

קשה לי להיפרד. מחברה טובה של 53 שנים, איך אפשר. הלב כואב, לחשוב שאף פעם לא נוכל יותר לשתות קפה ביחד, לצחוק ביחד, לשמוע מוזיקה ביחד. החיים שלה תמו, אבל גם תם פרק בחיים של כל מי שהכיר ואהב אותה. פרק שלא ניתן לרפא אותו, להחליף אותו. נישאר עם הזיכרונות של אישה יפה, חכמה, מצחיקה ומוכשרת. וחברה טובה.

כשיעל הגיעה לשפיים בתחילת שנות ה-70, אני כבר הייתי ותיקה: הקדמתי אותה כאן בכמעט שנתיים!

מצאנו את עצמינו יושבות בכיתה של בית הספר האזורי, בקורס של המועצה לשיפור העברית. יעל פנתה שם אליי בצרפתית. הופתעתי: אמריקאית שיודעת צרפתית, זה די נדיר! מאז נעשינו חברות. החיבור של יעל עם **שמעון**, ידידנו הוותיק, כל כך שימח אותנו.

נקלענו למלחמת יום כיפור. חודשים בלי אף גבר בבית. באחת החופשות שלו, שמעון הופתע לגלות שהחדר שלו היה תפוס: אמא של יעל באה לביקור, והתאחסנה בו. כששמעון שאל את יעל אם הוא באמת צריך לפגוש אותה, יעל ענתה לו, בהומור היבש והשנון שלה: "רק אם אתה רוצה להיכנס לחדר שלך..." הבאתי את הסיפור כדי להמחיש את חוש ההומור של יעל, שמאד התכתב עם זה של שמעון.

ליעל היה גם חוש מפותח של אסתטיקה: תמיד לבושה יפה, בצבעים תואמים, מסודרת ומטופחת.

זכור לי שערב אחד, לפני שנים רבות, נסענו יחד לתל-אביב כדי שיעל תתרגל לנהוג ברכב עם הילוכים. לה היה רישיון אמריקאי לרכב אוטומטי. מרוב לחץ, נכנסנו לרחוב חד-סטרי – אבל בכיוון ההפוך! כשנחלצנו מהמצב המביך, לא הפסקנו לצחוק!

כל פגישה עם יעל הייתה חוויה. ליעל היה סיפור חיים מעניין ומרגש. מדי פעם היא סיפרה חלק ממנו, וביקשתי ממנה שתכתוב אותו, שזה חשוב, אך היא לא רצתה.

יעל הייתה מוכשרת מאד, אך בלי שום ראוותנות. לא רק בנגינה בפסנתר, אלא גם בבימוי. זכור לי שהיא ביימה הצגה לכיתת בר מצווה של הבת שלי, **איילה**, "הקוסם מארץ עוץ". כולם נהנו ממנה.

הטרגדיה הנוראה עם **דוד** הורידה לה הרבה משמחת החיים שלה. אך אני חושבת שהיא מצאה קצת נחמה בילדים שלה המקסימים, בנכדות והנכדים שלה. וכמה היא שמחה כשנולדה לה נינה!

כשיעל חלתה, לא חשבתי לרגע שהכל ילך כל כך מהר. היא לא התלוננה לא על הניתוח, לא על הטיפולים, רק אמרה מדי פעם שזה מאד מעייף אותה. בשלושת השבועות האחרונים, היא גם אמרה שהיא מרגישה

Good bye, my friend.

למריה בריל/איל

אנחנו נפרידים היום מיכל היקרה,

ולצד הכאב הגדול, יש גם תודה עמוקה. תודה על הזכות להכיר את יעל, על החברות שנתנה לאמא שלי, על החום, ההומור והאור שהביאה איתה לקיבוץ שפיים ולכל סביבה בה הייתה.

יעל תישארי איתנו בזיכרונות, ברגעים הקטנים של החיים, בצחוק שמתעורר פתאום, ובמחשבה חמה על אישה אחת שהייתה שכנה - והייתה הרבה יותר מזה.

אישה יקרה, שכנה אהובה וחברה אמיתית של אמא שלי
חיה רם נוף - כזו שנכנסה ללב ונשארה בו.

הקשר בין **יעל** לאמא שלי לא היה מובן מאליו. זו לא הייתה רק שכנות של מפגש מקרי בשביל או שלום חטוף ליד הבית, אלא חברות שנבנתה לאט ובטבעיות, מתוך כבוד הדדי, רגישות ואכפתיות אמיתית.

יעל הייתה אישה מיוחדת, מצחיקה, חכמה, עם מבטא אמריקאי מקסים שהיה חלק בלתי נפרד ממנה, מבטא שהוסיף חן לכל משפט ותמיד הביא איתו חיוך וקלילות.

הן היו מבלות יחד בנסיעות קטנות שהפכו לזיכרונות גדולים - לסרטים, לקניות בשבעת הכוכבים, לסידורים יומיומיים שהפכו לזמן איכות של ממש.

שהיה חסר לאמא משהו יעל תמיד הייתה הכתובת לתיק חדש מעיל או סתם איזה צעיף מחמם. הרבה צחוק, שיחות על החיים, עם קפה על המרפסת ורגעים פשוטים של יחד.

יעל ידעה להיות חברה אמיתית - נוכחת, קשובה, מכבדת, כזו שלא צריך להתאמץ לידה, כזו שמרגישה כמו בית.

הבית של יעל אכן היה בית במלוא מובן המילה. בית פתוח, חם, כזה שמתמלא חיים. כשהמשפחה המקסימה שלה - הילדים והנכדים - היו מגיעים לביקור, הבית היה מתמלא בצחוק, בקולות שמחה, בתנועה, במשחק, ובהרגשה עמוקה של אהבה.

ליעל היה חוש משחק מיוחד, יכולת להצחיק, לשחק, להשתטות, להיות נוכחת באמת ברגע, וגם כישרון נגינה - נגינה שבאה מהלב, והוסיפה עוד שכבה של רוח ויופי לאישיות שלה.

בתקופה האחרונה, שחזרה המחלה ואת כל כך סבלת, הייתה סביב יעל מעטפת אנושית מעוררת השראה. משפחה מסורה, אוהבת, שלא עזבה אותה לרגע. **שמעון דבורה, דגן ודן** וכל המשפחה, שעטפה בטיפול מלא רגישות, תשומת לב ואהבה, עד הרגע שבו עצמת את עיניך בשקט.

המסירות הזו, האהבה העמוקה, הנוכחות הרציפה - היו עדות חיה לאדם שהיית, ולקשרים שיצרת בחיך.

החסר שאת משאירה יורגש לכולנו מאוד - בשבילי הקיבוץ, בשכנות הקרובה, בשיחות הקטנות שלא יקרו עוד, ובלב של כל מי שזכה להכיר אותה.

נודי אל משכבך בשלום אישה יקרה ללא סבל יותר, יהי זכרה ברוך.

אורנית שגם

יעל - חברה שלי

יעל - חברה שלי מזה שנים. יחד עשינו המון דברים קטנים ונעימים שחברות טובות עושות... קפה על המרפסת, קפה במקום חדש שנפתח בסביבה, נסיעות קטנות לבוקר של כייף... ושיחות ארוכות על מהותו של בית - משפחה. אימהות וזוגיות.

עם הכרתי את יעל שמעתי ממנה את סיפור חייה - וכאן התגלתה בפני "גיבורת על"!!!!

אישה צעירה - ובעיקר אימא לביאה - שפשוט קמה בוקר אחד, לקחה את ילדיה הקטנים ויצאה למסע קשה, כמעט בלתי אפשרי - מסע מציל חיים של אימא וילדים, מסע הפרוס על פני כל הגלובוס...

יעל הגיעה לשפיים וכאן בנתה בית חדש לילדים הבוגרים והצעירים.

יעל יחד עם **שמעון** בעלה, הצליחה ליצור בית חדש חם, אסטטי, נעים, מכיל, אוהב ומלא בכל טוב.

המסע הארוך לחיים - היה מלווה שוב בכאב ובקושי גדול עם האסון שפקד את המשפחה ו**דוד** ז"ל.... ושוב התגלתה כאן היכולת המופלאה שלה.

יעל התגייסה למשימת הצלתו של דוד באומץ, ביכולת הכלה וטיפול בדוד, במשך שנים רבות. ויחד עם כל הקשיים שליוו את חייה יעל הייתה אישה של שמחה, של מצב רוח טוב, אשה שאהבה מוסיקה, תיאטרון, בילוי - היה נעים לשהות בחברתה ולשאוב ממנה כוחות ונעימות.

יעל שהכרתי - הייתה אישה אסטטית, יפה, מחבקת, לבושה בטוב טעם, אוהבת משפחה, ילדים ונכדים, ומסורה אליהם באופן טוטאלי.

את חסרה לי - חברה שלי!

מחפשת אותך כל יום כשעוברת במדרכה המשותפת שלנו....

אהבתי אותך, ואצנך...
גלגל

חגית יקואל

יעל - המורה שלי למוסיקה

מי לא זוכר את שיעורי המוסיקה איתך ואת תרגילי חימום הקול, שנצרכו כל כך חזק בזיכרון ילדותינו?!

מי לא זוכר את ה-"מה,מה,מי,מה,מו" ואת "בוא נשיר - יחד נשיר" ועוד...? את כנס המקהלות ואת השיר "כד הקמח" ששרנו בתחרות...

איך כל שיעור מוסיקה היה מסתיים בשיירה ואת היית בוחרת בכל פעם ילד אחר להוביל את השיירה לכיוון דלת היציאה וחזרה לכיתה הרגילה לשיעור הבא.

אני זוכר בכיתה ד' שחילקת את המקהלה לשתי קבוצות אלט-סופרן. אני הייתי בקבוצת האלט ונורא רציתי לעבור לקבוצת הסופרן כי זה היה נראה יותר נחשב (פופולרי) והתביישתי להגיד לך שאני רוצה לעבור. סיפרתי לך כי היינו חברים והוא סיפר לך על כך ואת העברת אותי לקבוצת הסופרן. לא אשכח כמה היית רגישה וקשובה וכולך טובה.

השירים שלימדת אותי "ערב מול הגלעד", "איפה הן הבחורות", "גן השקמים" ועוד... מלווים אותי עד היום במופעי השירה בציבור שלי. לעיתים כשאני מלמד ילדים בבית הספר את השירים - אני זוכר אותך ואת שיעורי המוסיקה איתך שתמיד לנגד עיני.

תודה לך יעל - אזכור אותך תמיד ואת שלימדת אותי.

להתראות המורה שלי למוסיקה.
יוני קאר

צנן וצן (ג'י) היקרים

יעל היתה מחלוצות המוזיקה בשפיים והמורה המיתולוגית שלי למקצוע זה.

בראייתי, כל סצנת המוזיקה (מרכיב קריטי שאין בילתו בקהילה) והכישרונות שצמחו כאן לאורך השנים, לא היו קיימים בלעדיה (יחד עם מאירה וזהביק, שיבדלו לחיים ארוכים).

בפן האישי, היא לא רק הייתה המורה שלי, היא גם דחפה אותי להתקבל לתזמורת בני הקיבוצים וליוותה אותי בכל אשר פניתי (כשהכוונה היתה לעשות מזה קריירה). למעשה, כמוזיקאי (לשעבר) גדלתי על ברכיה.

בהמשך יעל ליוותה אותי על פסנתר ברסיטל (בגרות במוזיקה) ודאגה לכל הבירוקרטיה והאופרציה מסביב להתפתחות המוזיקלית שלי (איפה שרק היה צריך - שיעורי תיאוריה, הופעות ומה לא). אכיר לה תודה על כך לנצח!

היה לי עצוב ממש לשמוע על פטירתה.

שלא תצאו עוד צער. איבי איתכם.
יואל גל

לזכרה
תלמה ורהפטיג
1942-2026

אנו מביאים היום למנוחת עולמים את חברתנו היקרה תלמה ורהפטיג

קרא בהלוויה: ליאור עידוד

תלמה נולדה ב־15 במרץ 1942 בקיבוץ שפיים, בתם הבכורה של **חנה וברוך ורהפטיג** זיכרונם לברכה, ממייסדי שפיים. אחותם הגדולה של **יצחק וכוכבה**.

תלמה גדלה, למדה והתחנכה בשפיים. מגיל צעיר ניגנה על חלילית, וגילתה כישרון מרשים לשירה ולכתיבה - כישרון שליווה אותה לאורך חייה.

בשנת 1961 התגייסה תלמה לצה"ל ושירתה בחיל האוויר. לאחר שחרורה, ובמסגרת פרויקט סיוע לקיבוצים, יצאה לשנת עבודה בקיבוץ נווה אור.

עם חזרתה לשפיים השתלבה בעבודה בגיל הרך, שם שימשה כמטפלת לילדי הקיבוץ. בהמשך עבדה מספר שנים בפוליקד, ולאחר מכן שבה לגיל הרך - הפעם כשומרת הלילה של הילדים.

בשנת 1973 נפטר ברוך, אביה של תלמה. בין תלמה לאביה היה קשר אישי, חם ועמוק, ופטירתו הותירה בה משבר אישי קשה.

בעקבות כך התפרצה מחלה של תשישות נפש, שנמשכה שנים רבות. באמצע שנות ה־90 אושפזה תלמה לראשונה בכפר שאול, ומאז, במשך כ־30 שנה, שהתה במסגרות טיפוליות המותאמות לתשושי נפש.

במשך כל שנות האשפוז, חברי שפיים לא עזבו את תלמה לרגע. החל מ**בילה סימון**, יחד עם **דינה שוטן** שדאגו לה בכל עניין, ובשנים האחרונות **חיה אקסלרוד ומירה שמעוני** - כולן הקפידו להגיע, לבקר, להתעניין ולדאוג לתלמה במסירות ובאהבה.

תלמה נהגה לשאול ולהתעניין בנעשה בשפיים, במצבם של חברי הקיבוץ ובני כיתתה. גם אנשי ההוסטל מספרים על יכולות הכתיבה המרשימות שלה, שנשמרו בה לאורך השנים.

תלמה עזבה אותנו אתמול, יום רביעי, ה־21 בינואר, בבית החולים וולפסון, כשהיא בת 84 - פחות חודשיים.

נודי אל לשכבך בשלום, תלמה יקרה.
כאלו תקווה שזכריו את בלוקם לוב יותר, ולייסוריך תלמו.
אזהבים ולחבקים, כל בית שפיים
יהי זכרך ברק.

צוה תלמה היקרה,

עוד בראש השנה 2023 נפגשת עם אמא ויפתח ואז המצב החל להידרדר.

אחד הדברים שהכי אפיינו אותך היה הרצון שכולם יהיו שבעים. כשאני נזכרת בימי ילדותי כשהיינו מבקרים אותך ואת סבתא חנה, לא היית שואלת "מה שלומך" בלי גם לשאול "אכלת?", לדאוג שתהיה עוד צלחת, שלא יחסר. זו לא הייתה רק דאגה - זו הייתה אהבה. היינו פורסים שמיכת פיקה עם משבצות תחת עץ האגוז מדברים ונהנים.

בתוך המשפחה היית דמות קבועה, מוכרת, אהובה. תמיד מתעניינת ושואלת מה שלום הילדים ומה שלום כולם.

בהזדמנות זו אנו רוצים להודות על הטיפול המסור של **חיה** לאורך השנים שהיה עם הרבה אכפתיות ודאגה. וגם כמובן להנהלת וקהילת קיבוץ שפיים.

נוחי על משכבך בשלום, דודה יקרה, תישארי בליבנו לתמיד.

קשה לעמוד כאן ולדבר עלייך בלשון עבר. היית אישה פשוטה, צנועה, בלי רעש ובלי דרמות. כזו שלא חיפשה תשומת לב - רק לעשות טוב בדרכך השקטה ועם חכמה רבה.

נולדת בקיבוץ שפיים בשנת 1942 בתקופה שהקיבוץ היה הקיבוץ של פעם. למדת והתחנכת בחינוך הקיבוצי. לאחר סיום התיכון, התגייסת לצבא ולאחר סיום השירות הצבאי עבדת בגיל הרך ואהבת זאת מאוד. מי שהכיר אותך ידע: את לא תדברי הרבה, אבל תעשי. תדאגי ותרצי שכולם יהיה רק טוב. אהבת מאוד לטפל בילדים והם אהבו אותך.

חייך לא היו קלים עם אתגרים רבים מסוגים שונים וגם לצערנו עם כאב. אהבת מאוד את הביקורים המשפחתיים במוסדות השונים בהם שהית, תמיד התעניינת בשלום של הילדים כאילו היו נכדייך.

השנתיים וחצי האחרונות הי קשות במיוחד כאשר אושפזת בבית החולים ולא חזרת להכרה.

אנחנו ואת המשפחה
המשפחה

בתה וקראלה בראויה - אנא לשיח אליינותה של תלמה

הספד אלתא, תלמה

אנו מלווים את בת כתתנו **תלמה** למנוחת עולמים.

שנים של יחד במסגרת החינוך המשותף, ובתום הצבא כל אחד ואחת פרשו כנפים, אם זאת, חלק לא קטן מהכיתה, ובתוכם תלמה, בחרו לבנות את ביתם בבית בשפיים.

תלמה מבוגרי הכיתה, הייתה משולבת בתוכנו והייתה פעילה, חרוצה, ונעימה. עם חלוף השנים, בבגרותה, השתנו דברים ותלמה נאלצה לחיות מחוץ לבית, על אף שהייתה רחוקה מאתנו, שמרנו איתה על קשר שלווה אותה שנים רבות.

בית שפיים ידע ללוותה בחום ובהבנה, ותלמה מאד התענינה בנעשה גם בהיותה רחוקה משפיים.

הורי והוריה של תלמה, גרו בשכונת צמודה, כך שהקרבה איתה הייתה הדוקה.

צר להיפרד והזיכרונות ילוונו תמיד.

נולדי בשלום והיי עתה רגועה.

לבני כתתך בדום.

קראלה וכתבה: רות צורן

נעורים שפיים חציגים

חבנוער "קיבוץ לתפארת"

יום שבת, 2.7, בשעה 18:00

חדר אוכל

כניסה חופשית

"ספינה היא הכי בטוחה כשהיא עוגנת בנמל אך לא
לשם כך נועדו הספינות"